

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

17. september 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 328/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 328/02	Sag C-123/16 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. juli 2018 — Orange Polska SA mod Europa-Kommissionen, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, European Competitive Telecommunications Association AISBL (ECTA), tidligere European Competitive Telecommunications Association (Appel — konkurrence — artikel 102 TEUF — misbrug af dominerende stilling — de polske engrosmarkeder for fast højhastighedsinternetadgang — nægtelse af at give adgang til netværket og levere engrosprodukter — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 7, stk. 1 — artikel 23, stk. 2, litra a) — berettiget interesse i at fastslå en overtrædelse, der er ophørt — beregning af bøden — 2006-retningslinjerne for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1/2003 — grovhed — formildende omstændigheder — investeringer foretaget af den overtrædende virksomhed — legalitetskontrol — fuld prøvelsesret — ændring af begrundelsen)	2
---------------	--	---

2018/C 328/03	Sag C-128/16 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. juli 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien, Lico Leasing, SA og Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA (Appel — statsstøtte — artikel 107, stk. 1, TEUF — skatteordning for finansielle leasingaftaler vedrørende erhvervelse af skibe (den spanske leasingbeskatningsordning) — identificering af støttemodtagerne — betingelse om, at fordelene skal være selektiv — konkurrenceforvridning og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne — begrundelsespligt)	3
---------------	--	---

2018/C 328/04	Sag C-135/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. juli 2018 — Georgsmarienhütte GmbH, Stahlwerk Bous GmbH, Schmiedag GmbH og Harz Guss Zorge GmbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — ordning til fordel for kilder til vedvarende energi og energiintensive brugere — afgørelse (EU) 2015/1585 — gyldigheden, henset til artikel 107 TEUF — formaliteten — sagsøgerne i hovedsagens manglende anlæggelse af et annullationsøgsmål)	4
2018/C 328/05	Sag C-528/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. juli 2018 — Confédération paysanne m.fl. mod Premier ministre og Ministre de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer — mutagenese — direktiv 2001/18/EF — artikel 2 og 3 — bilag I A og I B — begrebet »genetisk modificeret organisme« — traditionelt brugte teknikker/metoder til genetisk modifikation, som betragtes som sikre — nye mutageneseteknikker/-metoder — skadelige indvirkninger på menneskers sundhed og miljøet — medlemsstaternes skønsmargen ved gennemførelsen af direktivet — direktiv 2002/53/EF — den fælles sortsliste over landbrugsplantearter — herbicidtolerante plantesorter — artikel 4 — optagelse i den fælles liste over genmodificerede sorter fremstillet med mutagenese — krav om beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet — fritagelse)	4
2018/C 328/06	Sag C-553/16: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 25. juli 2018 — »TTL« EOOD mod Direktor na Direksia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — beskatning af selskaber — betalinger foretaget af et hjemmehørende selskab til ikke-hjemmehørende selskaber for leje af jernbanetankvogne — forpligtelse til at indeholde kildeskat af indtægter fra en indenlandsk kilde, som overføres til et udenlandsk selskab — manglende overholdelse — dobbeltbeskatningsoverenskomster — opkrævning af morarenter hos det hjemmehørende selskab for manglende betaling af kildeskat — renter, som påløber fra udløbet af den lovbestemte betalingsfrist indtil den dag, hvor dokumentation for anvendelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten er fremlagt — renter, som ikke kan tilbageøges)	5
2018/C 328/07	Sag C-585/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. juli 2018 — Serin Alheto mod Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — fælles politik for asyl og subsidiær beskyttelse — fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse — direktiv 2011/95/EU — artikel 12 — udelukkelse fra anerkendelse som flygtning — personer, der er registreret hos De Forenede Nationers Hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA) — den omstændighed, at der for en flygtning fra Palæstina foreligger et »første asyl« i UNRWA's operationsområde — fælles procedurer for tildeling af international beskyttelse — direktiv 2013/32/EU — artikel 46 — retten til effektive retsmidler — fuldstændig og ex nunc-undersøgelse — rækkevidden af førsteinstansrettens beføjelser — retsinstitansens efterprøvelse af behovet for international beskyttelse — efterprøvelse af afvisningsgrunde)	6
2018/C 328/08	Sag C-632/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. juli 2018 — Dyson Ltd og Dyson BV mod BSH Home Appliances NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — detailsalg af støvsugere — energimærke med angivelse af energiklasse — direktiv 2010/30/EU — delegeret forordning (EU) nr. 665/2013 — støvsugere — anbringelse af andre symboler — urimelig handelspraksis — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2005/29/EF — artikel 7 — manglende præcisering af betingelserne for måling af energieffektiviteten — vildledende udeladelse)	8
2018/C 328/09	Sag C-679/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 25. juli 2018 — sag indledt af A (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 20 TEUF og 21 TEUF — retten til at færdes og tage ophold på medlemsstaternes område — social sikring — forordning (EF) nr. 883/2004 — social bistand — ydelser ved sygdom — tjenesteydelser til handicappede — forpligtelse i henhold til national lovgivning, som pålægger en kommune i en medlemsstat at stille personlig bistand til rådighed for en af de dér bosiddende personer under dennes videregående studier i en anden medlemsstat)	9

2018/C 328/10	Sag C-5/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. juli 2018 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod DPAS Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — fritagelse — artikel 135, stk. 1, litra d) — transaktioner vedrørende betalinger og overførsler — begreb — anvendelsesområde — betalingsplan via betalingservice for tandbehandlinger)	9
2018/C 328/11	Forenede sager C-84/17 P, C-85/17 P og C-95/17 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. juli 2018 — Société des produits Nestlé SA mod Mondelez UK Holdings & Services Ltd, tidligere Cadbury Holdings Ltd, Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag C-84/17 P) mod Mondelez UK Holdings & Services Ltd, tidligere Cadbury Holdings Ltd mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Société des produits Nestlé SA (sag C-85/17 P), Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) mod Mondelez UK Holdings & Services Ltd, tidligere Cadbury Holdings Ltd og Société des produits Nestlé SA (sag C-95/17 P) (Appel — EU-varemærker — tredimensionalt varemærke, der gengiver formen af en plade chokolade med fire stænger — appel rettet mod præmisser — afvisning — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 3 — bevis for fornødent særpræg opnået ved brug)	10
2018/C 328/12	Sag C-96/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 25. juli 2018 — Gardenia Vernaza Ayovi mod Consorci Sanitari de Terrassa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — virkningerne af en disciplinær afskedigelse, der anses for at være »uberettiget« — begrebet »ansættelsesvilkår« — ikke-fastansat arbejdstager på ubegrænset tid — forskellig behandling af fastansatte arbejdstagere og ikke-fastansatte arbejdstagere med tidsbegrænset eller tidsubegrænset ansættelse — genansættelse af arbejdstageren eller betaling af en godtgørelse)	11
2018/C 328/13	Sag C-103/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 25. juli 2018 — Messer France SAS, tidligere Praxair mod Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'Économie et des Finances og Ministre de l'Environnement, de l'Énergie et de la Mer (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — harmonisering af afgiftslovgivningerne — direktiv 92/12/EØF — artikel 3, stk. 2 — direktiv 2003/96/EF — artikel 3 og 18 — beskatning af energiprodukter og elektricitet — punktafgifter — anden indirekte afgift — betingelser — national lovgivning, hvori der er fastsat et bidrag til den offentlige elforsyning — begrebet »særligt øjemed« — overholdelsen af en minimumssats for beskatning)	12
2018/C 328/14	Sag C-107/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. juli 2018 — UAB »Aviabaltika« mod BAB Ūkio bankas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2002/47/EF — opfyldelse af aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse — indledning af sikkerhedshaverens insolvensbehandling — indtrædelse af fyldestgørelsesgrund — den finansielle sikkerhed indgår i konkursboet — forpligtelse til først at søge opfyldelse af fordringerne i den finansielle sikkerhed)	13
2018/C 328/15	Sag C-121/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. juli 2018 — Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd og Generics (UK) Ltd, der driver virksomhed under navnet »Mylan« mod Gilead Sciences Inc. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — humanmedicinske lægemidler — behandling af human immunodefektivus (HIV) — originale og generiske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3, litra a) — betingelser for opnåelse — begrebet »produkt beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« — bedømmelseskriterier)	13
2018/C 328/16	Sag C-129/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. juli 2018 — Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd og Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV mod Duma Forklifts NV og G.S. International BVBA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Brussel — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — EU-varemærker — direktiv 2008/95/EF — artikel 5 — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 9 — varemærkeindehaverens ret til at modsætte sig, at tredjemand fjerner alle de tegn, der er identiske med dette varemærke, og anbringer nye tegn på varer af samme art som dem, for hvilke varemærket er blevet registreret, med henblik på deres import til eller markedsføring i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS))	14

2018/C 328/17	Sag C-139/17 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 25. juli 2018 — QuaMa Quality Management GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Microchip Technology, Inc. (Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — forordning (EF) nr. 2868/95 — indsigelsessag — ansøgning om registrering af ordmærket medialbo — ældre mærke MediaLB — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — indsigelse rejst af en person, der ikke er indehaver af det ældre varemærke — ingen formel anmodning om registrering af overdragelsen af det ældre varemærke før udløbet af indsigelsesfristen — afvisning)	15
2018/C 328/18	Sag C-140/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. juli 2018 — Szefer Krajowej Administracji Skarbowej mod Gmina Ryjewo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 167, 168 og 184 — fradrag for indgående afgift — berigtigelse — investeringsgoder i form af fast ejendom — oprindeligt anvendt til virksomhed uden fradragsret, derefter tillige til afgiftspligtig virksomhed — offentligt organ — afgiftspligtig på tidspunktet for den afgiftspligtige transaktion) . .	15
2018/C 328/19	Sag C-164/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. juli 2018 — Edel Grace og Peter Sweetman mod An Board Pleanala (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 92/43/EF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — artikel 6, stk. 3 og 4 — vurdering af en plans eller et projekts virkninger på en beskyttet lokalitet — planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning — vindmølleparkprojekt — direktiv 2009/147/EF — beskyttelse af vilde fugle — artikel 4 — særligt beskyttet område — bilag I — blå kærhøg (<i>Circus cyaneus</i>) — egnet levested, der ændrer sig over tid — midlertidig eller endelig formindskelse af nødvendige landområder — foranstaltninger, som integreres i et projekt, der har til formål at sikre, at det areal, der er egnet som naturtype for arten, ikke formindskes, eller endog kan øges i projektets levetid)	16
2018/C 328/20	Sag C-205/17: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 25. juli 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — opsamling og rensning af byspildevand — direktiv 91/271/EØF — artikel 3 og 4 — dom, hvorved Domstolen fastslår et traktatbrud — manglende opfyldelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — tvangsbøde og fast beløb)	17
2018/C 328/21	Sag C-239/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. juli 2018 — Gert Teglggaard og Fløjstrupgård I/S mod Fødevarerministeriets Klagecenter (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse — fælles landbrugspolitik — støtteordninger for landbrugere — forordning (EF) nr. 1782/2003 — artikel 6, stk. 1 — forordning (EF) nr. 73/2009 — artikel 23, stk. 1 — forordning (EF) nr. 796/2004 — artikel 66, stk. 1 — forordning (EF) nr. 1122/2009 — artikel 70, stk. 8, litra a) — krydsoverensstemmelse — nedsættelse af direkte betalinger for manglende overholdelse af de lovgivningsmæssige forvaltningskrav eller betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand — fastlæggelsen af det relevante år for fastsættelsen af den procentvise nedsættelse — det år, hvor den manglende overholdelse finder sted)	17
2018/C 328/22	Sag C-268/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 25. juli 2018 — udstedelse af en europæisk arrestordre mod AY (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Županijski Sud u Zagrebu — Kroatien) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 1, stk. 2, artikel 3, nr. 2), og artikel 4, nr. 3) — grunde til at afslå fuldbyrdelse — afslutning af en strafferetlig efterforskning — ne bis in idem-princippet — eftersøgt person, der har været vidne i en tidligere sag vedrørende de samme handlinger — udstedelse af flere europæiske arrestordre mod den samme person)	18
2018/C 328/23	Sag C-338/17: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 25. juli 2018 — Virginie Marie Gabrielle Guigo mod Fond »Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — direktiv 2008/94/EF — artikel 3 og 4 — garantiinstitutionernes dækning af arbejdstagernes tilgodehavender — begrænsning af garantiinstitutionernes betalingsforpligtelse — udelukkelse af arbejdstageres tilgodehavender, som er opstået mere end tre måneder inden indførelsen i erhvervsregistret af en retsafgørelse om, at der indledes insolvensbehandling)	19

2018/C 328/24	Sag C-404/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 25. juli 2018 — A mod Migrationsverket (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Förvaltningsrätten i Malmö — Sverige) (Præjudiciel forelæggelse — asylpolitik — direktiv 2013/32/EU — artikel 31, stk. 8, og artikel 32, stk. 2 — ansøgning om international beskyttelse, der er åbenbart grundløs — begrebet sikkert oprindelsesland — ingen nationale regler om dette begreb — ansøgerens forklaringer er pålidelige, men utilstrækkelige, henset til, at ansøgerens oprindelsesland yder en tilstrækkelig beskyttelse)	20
2018/C 328/25	Sag C-445/17: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 25. juli 2018 — Agenzia delle Dogane e dei Monopoli mod Pilato SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione Tributaria Regionale del Lazio — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifering — pos. 8703, 8704 og 8705 — rustvogne)	20
2018/C 328/26	Sag C-574/17 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. juli 2018 — Europa-Kommissionen mod Combaro SA (Appel — toldunion — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 239 — fritagelse for importafgifter — import af hørstof fra Letland mellem 1999 og 2002 — særlig situation — tilsyns- og kontrolforpligtelser — påstået korruption inden for toldmyndighederne — uægte varecertifikat — gensidig tillid	21
2018/C 328/27	Sag C-588/17 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 25. juli 2018 — Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen (Appel — EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra Den Europæiske Unions finansiering — udgifter afholdt af Kongeriget Spanien — støtte til områder med naturlige ulemper og landbrugsmiljømæssige foranstaltninger i programmet for udvikling af landdistrikterne i den selvstyrende region Castilla y León)	21
2018/C 328/28	Sag C-216/18 PPU: Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. juli 2018 — fuldbyrdelse af de europæiske arrestordre, der er udstedt mod LM (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court (Irland) — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 1, stk. 3 — procedurer for overgivelse mellem medlemsstaterne — betingelser for fuldbyrdelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — adgang til en uafhængig og upartisk domstol)	22
2018/C 328/29	Sag C-220/18 PPU: Domstolens dom (Første Afdeling) af 25. juli 2018 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod ML (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel hasteprocedure — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 1, stk. 3 — procedurer for overgivelse mellem medlemsstaterne — betingelser for fuldbyrdelse — grunde til at afslå fuldbyrdelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 4 — forbud mod umenneskelig eller nedværdigende behandling — forholdene under frihedsberøvelse i den udstedende medlemsstat — omfanget af den prøvelse, som de fuldbyrdende judicielle myndigheder foretager — den omstændighed, at der foreligger retsmidler i den udstedende medlemsstat — garanti givet af denne medlemsstats myndigheder)	23
2018/C 328/30	Sag C-440/17: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. juni 2018 — GS mod Bundeszentralamt für Steuern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Köln — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — direkte beskatning — etableringsfrihed — direktiv 2011/96/EU — artikel 1, stk. 2 — moderselskab — holdingselskab — fritagelse for kildeskat af overskud udloddet til et ikke-hjemmehørende moderholdingselskab — fritagelse — svig, unddragelse og misbrug på skatteområdet — formodning)	24
2018/C 328/31	Sag C-241/18: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 7. juni 2018 — easyJet Airline Co. Ltd mod Regione Campania (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria provinciale di Napoli — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement — ikke tilstrækkelige oplysninger om den faktiske og retlige baggrund for tvisten i hovedsagen og om begrundelserne for nødvendigheden af en besvarelse af de præjudicielle spørgsmål — åbenbart afvisningsgrundlag)	24

2018/C 328/32	Sag C-340/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 24. maj 2018 — straffesag mod EK, AH, CX	25
2018/C 328/33	Sag C-360/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 4. juni 2018 — Cargill Deutschland GmbH mod Hauptzollamt Krefeld	25
2018/C 328/34	Sag C-374/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 7. juni 2018 — UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG og Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V. mod Deutsche Post AG	26
2018/C 328/35	Sag C-388/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 13. juni 2018 — Finanzamt A mod B	27
2018/C 328/36	Sag C-446/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 9. juli 2018 — AGROBET CZ, s.r.o. mod Finanční úřad pro Středočeský kraj	28
2018/C 328/37	Sag C-447/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den 9. juli 2018 — UB mod Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava	28
2018/C 328/38	Sag C-481/18: Sag anlagt den 23. juli 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	29
2018/C 328/39	Sag C-487/18: Sag anlagt den 25. juli 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig . . .	29

Retten

2018/C 328/40	Sag T-58/14: Rettens dom af 13. juli 2018 — Stührk Delikatessen Import mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det belgiske, tyske, franske og nederlandske marked for nordsøjer — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — prisfastsættelse og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — samlet og vedvarende overtrædelse — bøder — princippet om, at strafbare forhold og straffe skal have lovhjemmel — retningslinjerne for bødeberegning af 2006 — formildende omstændigheder — væsentligt begrænset deltagelse — samarbejde under den administrative procedure — loft på 10 % af den samlede omsætning — artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 — punkt 37 i retningslinjerne for bødeberegning af 2006 — ligebehandling — begrundelsespligt)	31
2018/C 328/41	Sag T-419/14: Rettens dom af 12. juli 2018 — The Goldman Sachs Group mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — ansvar for overtrædelsen — formodning — urigtigt skøn — uskyldsformodning — retssikkerhed — princippet om personligt ansvar — fuld prøvelsesret)	31
2018/C 328/42	Sag T-422/14: Rettens dom af 12. juli 2018 — Viscas mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — bevis for overtrædelse — deltagelsens varighed — offentlig afstandtagen — bødeberegning — overtrædelsens grovhed — fuld prøvelsesret)	32
2018/C 328/43	Sag T-438/14: Rettens dom af 12. juli 2018 — Silec Cable og General Cable mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — begrebet virksomhed — økonomisk succession — samlet og vedvarende overtrædelse — bevis for overtrædelse — offentlig afstandtagen — deltagelsens varighed — ligebehandling — overtrædelsens grovhed — fuld prøvelsesret)	33

2018/C 328/44	Sag T-439/14: Rettens dom af 12. juli 2018 — LS Cable & System mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — samlet og vedvarende overtrædelse — tilstrækkeligt bevis — deltagelse i overtrædelsens samlede formål — kendskab til overtrædelsens hovedbestanddele — bødeberegning — grundbeløb — punkt 18 i retningslinjerne — overtrædelsens grovhed — proportionalitet — formildende omstændigheder — fuld prøvelsesret)	33
2018/C 328/45	Sag T-441/14: Rettens dom af 12. juli 2018 — Brugg Kabel og Kabelwerke Brugg mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — bevis for overtrædelsen — deltagelsens varighed — offentlig afstandtagen — bødeberegning — overtrædelsens grovhed — fuld prøvelsesret)	34
2018/C 328/46	Sag T-444/14: Rettens dom af 12. juli 2018 — Furukawa Electric mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — bevis for overtrædelse — deltagelsens varighed — bødeberegning — overtrædelsens grovhed — fuld prøvelsesret)	35
2018/C 328/47	Sag T-445/14: Rettens dom af 12. juli 2018 — ABB mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — bevis for overtrædelse — omfattede produkter — offentlig afstandtagen — deltagelsens varighed — ligebehandling)	35
2018/C 328/48	Sag T-446/14: Rettens dom af 12. juli 2018 — Taihan Electric Wire mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — uoverstigelige hindringer — artikel 101 TEUF finder ikke anvendelse — deltagelsens varighed — ligebehandling — bødeberegning — afsætningsens værdi — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — fuld prøvelsesret)	36
2018/C 328/49	Sag T-447/14: Rettens dom af 12. juli 2018 — NKT Verwaltungs og NKT mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — bevis for overtrædelse — deltagelsens varighed — offentlig afstandtagen — bødeberegning — overtrædelsens grovhed — fuld prøvelsesret)	37
2018/C 328/50	Sag T-448/14: Rettens dom af 12. juli 2018 — Hitachi Metals mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — bevis for overtrædelse — offentlig afstandtagen — bødeberegning — overtrædelsens grovhed — fuld prøvelsesret)	37
2018/C 328/51	Sag T-449/14: Rettens dom af 12. juli 2018 — Nexans France og Nexans mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — kontrolundersøgelsesafgørelsens ulovlighed — rimelig frist — princippet om god forvaltningsskik — princippet om personligt ansvar — solidarisk ansvar for betalingen af bøden — tilstrækkeligt bevis for overtrædelsen — overtrædelsens varighed — bøder — proportionalitet — ligebehandling — fuld prøvelsesret)	38
2018/C 328/52	Sag T-450/14: Rettens dom af 12. juli 2018 — Sumiromo Electric Industries og J-Power Systems mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — bevis for overtrædelse — deltagelsens varighed — offentlig afstandtagen — bødeberegning — overtrædelsens grovhed — fuld prøvelsesret)	38

2018/C 328/53	Sag T-451/14: Rettens dom af 12. juli 2018 — Fujikura mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — bevis for overtrædelse — deltagelsens varighed — bødeberegning — overtrædelsens grovhed — fuld prøvelsesret)	39
2018/C 328/54	Sag T-455/14: Rettens dom af 12. juli 2018 — Pirelli & C. mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — ansvar for overtrædelsen — formodning — begrundelsespligt — grundlæggende rettigheder — proportionalitet — ligebehandling — beneficium ordinis seu excussionis — fuld prøvelsesret)	40
2018/C 328/55	Sag T-475/14: Rettens dom af 12. juli 2018 — Prysmian og Prysmian cavi e sistemi mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — kontrolundersøgelsesafgørelsens ulovlighed — rimelig frist — princippet om god forvaltningsskik — princippet om personligt ansvar — solidarisk hæftelse for betaling af bøden — tilstrækkeligt bevis for overtrædelsen — overtrædelsens varighed — bøder — proportionalitet — ligebehandling — fuld prøvelsesret)	40
2018/C 328/56	Sag T-606/16: Rettens dom af 13. juli 2018 — Pereira mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — ingen forfremmelse — forfremmelsesåret 2015 — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AST 7 — begrundelsespligt — sammenligning af fortjenester — anciennitet i lønklasse — akkumulerede fortjenester — åbenbart urigtigt skøn)	41
2018/C 328/57	Sag T-608/16: Rettens dom af 12. juli 2018 — PA mod Parlamentet (Personalesag — tjenestemænd — bedømmelsesrapport — bedømmelsesåret 2014 — forfremmelse — bedømmelsesåret 2015 — begrundelsespligt — magtfordrejning — artikel 41, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder)	42
2018/C 328/58	Sag T-745/16: Rettens dom af 13. juli 2018 — BPCE mod ECB (Økonomisk og monetær politik — tilsyn med kreditinstitutter — artikel 4, stk. 1, litra d), og artikel 4 stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013 — beregning af gearingsgraden — ECB's afslag på at give sagsøgeren tilladelse til at udelukke eksponeringer, der opfylder visse betingelser, fra beregningen af gearingsgraden — artikel 429, stk. 14, i forordning (EU) nr. 575/2013 — ECB's skønsbeføjelse — retlige fejl — åbenbart urigtigt skøn)	43
2018/C 328/59	Sag T-757/16: Rettens dom af 13. juli 2018 — Société générale mod ECB [Økonomisk og monetær politik — tilsyn med kreditinstitutter — artikel 4, stk. 1, litra d), og artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013 — beregning af gearingsgraden — ECB's afslag på at give sagsøgeren tilladelse til at udelukke eksponeringer, der opfylder visse betingelser, fra beregningen af gearingsgraden — artikel 429, stk. 14, i forordning (EU) nr. 575/2013 — ECB's skønsbeføjelse — retlige fejl — åbenbart urigtigt skøn]	44
2018/C 328/60	Sag T-758/16: Rettens dom af 13. juli 2018 — Crédit agricole mod ECB [Økonomisk og monetær politik — tilsyn med kreditinstitutter — artikel 4, stk. 1, litra d), og artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013 — beregning af gearingsgraden — ECB's afslag på at give sagsøgeren tilladelse til at udelukke eksponeringer, der opfylder visse betingelser, fra beregningen af gearingsgraden — artikel 429, stk. 14, i forordning (EU) nr. 575/2013 — ECB's skønsbeføjelse — retlige fejl — åbenbart urigtigt skøn]	45
2018/C 328/61	Sag T-9/17: Rettens dom af 12. juli 2018 — RI mod Rådet (Personalesag — tjenestemænd — invalidepension — vedtægtens artikel 78, stk. 5 — afslag på at anerkende invaliditeten som en følge af en erhvervs sygdom — forkert opfattelse af begrebet erhvervs sygdom — begrundelsespligt)	45

2018/C 328/62	Sag T-41/17: Rettens dom af 12. juli 2018 — Lotte mod EUIPO — Nestlé Unternehmungen Deutschland (gengivelse af en koala) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærke, der gengiver koalaer — det ældre nationale tredimensionale varemærke KOALA-BÄREN Schöller lustige Gebäckfiguren — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001) — bevis for reel brug af det ældre varemærke — beføjelse til at omgøre)	46
2018/C 328/63	Sag T-514/15: Rettens kendelse af 10. juli 2018 — Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — begæring om aktindsigt i udførlige udtalelser afgivet i forbindelse med en informationsprocedure i henhold til direktiv 98/34/EF — dokumenter vedrørende en traktatbrudsprocedure — afslag på aktindsigt — udbredelse efter sagens anlæg — uforholdent at træffe afgørelse)	47
2018/C 328/64	Sag T-904/16: Rettens kendelse af 12. juli 2018 — Labiri mod EØSU og Regionsudvalget (Personalesag — tjenestemænd — psykisk chikane — forlig — opfyldelse af aftalen — [fortroligt] — magtfordrejning — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)	48
2018/C 328/65	Sag T-256/17: Rettens kendelse af 12. juli 2018 — Labiri mod EØSU (Personalesag — tjenestemænd — psykisk chikane — forlig — opfyldelse af aftale — retlig fejl — urigtigt skøn — magtfordrejning — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)	48
2018/C 328/66	Sag T-392/17: Rettens kendelse af 12. juli 2018 — TE mod Kommissionen (Annulations-søgsmål — OLAF's indledning af en ekstern undersøgelse — akt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)	49
2018/C 328/67	Sag T-769/17: Rettens kendelse af 11. juli 2018 — roelliroelli confectionery schweiz mod EUIPO — Tanner (ALPRAUSCH) (EU-varemærker — indsigelsessag — fortabelseserklæring af det varemærke, indsigelsen støttes på — uforholdent at træffe afgørelse)	49
2018/C 328/68	Sag T-783/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. juli 2018 — GE Healthcare mod Europa-Kommissionen (Særlige rettergangsformer — humanmedicinske lægemidler — direktiv 2001/83/EF — suspension af en markedsføringstilladelse til gadoliniumholdige kontraststoffer til human brug — anmodning om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	50
2018/C 328/69	Sag T-224/18 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 12. juli 2018 — PV mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — personalesager — psykisk chikane — afgørelser truffet af Kommissionen efter en fjernelse fra tjenesten — disciplinærsag — omplacering — nulstilling af lønnen — begæring om foreløbige forholdsregler — afvisning af hovedsagen — delvis afvisning — fumus boni juris foreligger ikke — ingen uopsættelighed)	51
2018/C 328/70	Sag T-250/18 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 12. juli 2018 — RATP mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — aktindsigt — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	51
2018/C 328/71	Sag T-433/18: Sag anlagt den 13. juli 2018 — Bax mod ECB	52
2018/C 328/72	Sag T-439/18: Sag anlagt den 13. juli 2018 — Sintokogio mod EUIPO (ProAssist)	53
2018/C 328/73	Sag T-460/18: Sag anlagt den 26. juli 2018 — eSlovensko Bratislava mod Kommissionen	53
2018/C 328/74	Sag T-464/18: Sag anlagt den 31. juli 2018 — Grupo Bimbo mod EUIPO — Rubio Snacks (Tia Rosa)	54
2018/C 328/75	Sag T-468/18: Sag anlagt den 31. juli 2018 — NSC Holding mod EUIPO — Ibercondor Barcelona (CONDOR SERVICE, NSC)	55

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2018/C 328/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 319 af 10.9.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 311 af 3.9.2018

EUT C 301 af 27.8.2018

EUT C 294 af 20.8.2018

EUT C 285 af 13.8.2018

EUT C 276 af 6.8.2018

EUT C 268 af 30.7.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. juli 2018 — Orange Polska SA mod Europa-Kommissionen, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, European Competitive Telecommunications Association AISBL (ECTA), tidligere European Competitive Telecommunications Association

(Sag C-123/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — artikel 102 TEUF — misbrug af dominerende stilling — de polske engrosmarkeder for fast højhastighedsinternetadgang — nægtelse af at give adgang til netværket og levere engrosprodukter — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 7, stk. 1 — artikel 23, stk. 2, litra a) — berettiget interesse i at fastslå en overtrædelse, der er ophørt — beregning af bøden — 2006-retningslinjerne for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1/2003 — grovhed — formildende omstændigheder — investeringer foretaget af den overtrædende virksomhed — legalitetskontrol — fuld prøvelsesret — ændring af begrundelsen)

(2018/C 328/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Orange Polska SA (ved avocat S. Hautbourg, adwokaci P. Paśnik og M. Modzelewska de Raad, barrister A. Howard og D. Beard, QC)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Szczodrowski, L. Malferrari og E. Gippini Fournier, som befuldmægtigede), Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (ved adwokat P. Litwiński) og European Competitive Telecommunications Association AISBL (ECTA), tidligere European Competitive Telecommunications Association (ved solicitors G.I. Moir og J. MacKenzie)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Orange Polska SA bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji og European Competitive Telecommunications Association AISBL (ECTA) bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. juli 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien, Lico Leasing, SA og Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA

(Sag C-128/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — artikel 107, stk. 1, TEUF — skatteordning for finansielle leasingaftaler vedrørende erhvervelse af skibe (den spanske leasingbeskatningsordning) — identificering af støttemodtagerne — betingelse om, at fordelingen skal være selektiv — konkurrenceforvriddning og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne — begrundelsespligt)

(2018/C 328/03)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci, É. Gippini Fournier og P. Němečková, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Kongeriget Spanien (ved M.A. Sampol Pucurull, som befuldmægtiget), Lico Leasing SA og Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión SA (ved avvocato M. Merola og abogado M. Sánchez)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Bankia SA, Asociación Española de Banca, Unicaja Banco SA, Liberbank SA, Banco de Sabadell SA, Banco Gallego SA, Catalunya Banc SA, Caixabank SA, Banco de Santander SA, Santander Investment SA, Naviera Séneca AIE, Industria de Diseño Textil SA, Naviera Nebulosa de Omega AIE, Banco Mare Nostrum SA, Abanca Corporación Bancaria SA, Ibercaja Banco SA, Banco Grupo Cajatres SAU, Naviera Bósforo AIE, Joyería Tous SA, Corporación Alimentaria Guissona SA, Naviera Muriola AIE, Poal Investments XXI SL, Poal Investments XXII SL, Naviera Cabo Vilaboa C-1658 AIE, Naviera Cabo Domaio C-1659 AIE, Caamaño Sistemas Metálicos SL, Blumaq SA, Grupo Ibérica de Congelados SA, RNB SL, Inversiones Antaviana SL, Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU, Banco de Albacete SA, Bodegas Muga SL (ved advogados J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo) samt Aluminios Cortizo SAU (ved abogado A. Beiras Cal)

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 17. december 2015, Spanien m.fl. mod Kommissionen (T-515/13 og T-719/13, EU:T:2015:1004), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Retten.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.
- 4) Bankia SA, Asociación Española de Banca, Unicaja Banco SA, Liberbank SA, Banco de Sabadell SA, Banco Gallego SA, Catalunya Banc SA, Caixabank SA, Banco de Santander SA, Santander Investment SA, Naviera Séneca AIE, Industria de Diseño Textil SA, Naviera Nebulosa de Omega AIE, Banco Mare Nostrum SA, Abanca Corporación Bancaria SA, Ibercaja Banco SA, Banco Grupo Cajatres SAU, Naviera Bósforo AIE, Joyería Tous SA, Corporación Alimentaria Guissona SA, Naviera Muriola AIE, Poal Investments XXI SL, Poal Investments XXII SL, Naviera Cabo Vilaboa C-1658 AIE, Naviera Cabo Domaio C-1659 AIE, Caamaño Sistemas Metálicos SL, Blumaq SA, Grupo Ibérica de Congelados SA, RNB SL, Inversiones Antaviana SL, Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU, Banco de Albacete SA, Bodegas Muga SL og Aluminios Cortizo SAU bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 2.5.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. juli 2018 — Georgsmarienhütte GmbH, Stahlwerk Bous GmbH, Schmiedag GmbH og Harz Guss Zorge GmbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Tyskland)

(Sag C-135/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — ordning til fordel for kilder til vedvarende energi og energiintensive brugere — afgørelse (EU) 2015/1585 — gyldigheden, henset til artikel 107 TEUF — formaliteten — sagsøgerne i hovedsagens manglende anlæggelse af et annullationssøgsmål)

(2018/C 328/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Georgsmarienhütte GmbH, Stahlwerk Bous GmbH, Schmiedag GmbH og Harz Guss Zorge GmbH

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (forvaltningsretten i Frankfurt am Main, Tyskland) ved afgørelse af 23. februar 2016 skal afvises.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. juli 2018 — Confédération paysanne m.fl. mod Premier ministre og Ministre de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-528/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer — mutagenese — direktiv 2001/18/EF — artikel 2 og 3 — bilag I A og I B — begrebet »genetisk modificeret organisme« — traditionelt brugte teknikker/metoder til genetisk modifikation, som betragtes som sikre — nye mutageneseteknikker/-metoder — skadelige indvirkninger på menneskers sundhed og miljøet — medlemsstaternes skønsmargen ved gennemførelsen af direktivet — direktiv 2002/53/EF — den fælles sortsliste over landbrugsplantearter — herbicidtolerante plantesorter — artikel 4 — optagelse i den fælles liste over genmodificerede sorter fremstillet med mutagenese — krav om beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet — fritagelse)

(2018/C 328/05)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33 og Fédération Nature et Progrès

Sagsøgte: Premier ministre og Ministre de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

Konklusion

- 1) Artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF skal fortolkes således, at organismer fremstillet ved hjælp af mutageneseteknikker/-metoder udgør genetisk modificerede organismer som omhandlet i denne bestemmelse.

Artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/18, sammenholdt med nr. 1) i bilag I B til dette direktiv og set i lyset af 17. betragtning til dette direktiv, skal fortolkes således, at kun organismer, der er fremstillet ved hjælp af mutageneseteknikker/-metoder, som traditionelt er blevet brugt i en række anvendelser, og som gennem lang tid har vist sig sikre, er udelukket fra det nævnte direktivs anvendelsesområde.

- 2) Artikel 4, stk. 4, i Rådets direktiv 2002/53/EF af 13. juni 2002 om den fælles sortsliste over landbrugsplantearter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003, skal fortolkes således, at genetisk modificerede sorter, der er fremstillet ved hjælp af mutageneseteknikker/-metoder, som traditionelt er blevet brugt i en række anvendelser, og som gennem lang tid har vist sig sikre, er undtaget fra de forpligtelser, som denne bestemmelse fastsætter.
- 3) Artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/18, sammenholdt med nr. 1) i bilag I B til dette direktiv, skal, for så vidt som den udelukker organismer fremstillet ved hjælp af mutageneseteknikker/-metoder, som traditionelt er blevet brugt i en række anvendelser, og som gennem lang tid har vist sig sikre, fra dette direktivs anvendelsesområde, fortolkes således, at den ikke har til virkning at fratage medlemsstaterne muligheden for under overholdelse af EU-retten, herunder navnlig reglerne vedrørende den frie bevægelighed for varer, der er fastsat i artikel 34-36 TEUF, at underlægge sådanne organismer de forpligtelser, der er fastsat ved det nævnte direktiv, eller andre forpligtelser.

⁽¹⁾ EUT C 14 af 16.1.2017.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 25. juli 2018 — »TTL« EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien)

(Sag C-553/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — beskatning af selskaber — betalinger foretaget af et hjemmehørende selskab til ikke-hjemmehørende selskaber for leje af jernbanetankvogne — forpligtelse til at indeholde kildeskat af indtægter fra en indenlandsk kilde, som overføres til et udenlandsk selskab — manglende overholdelse — dobbeltbeskatningsoverenskomster — opkrævning af morarenter hos det hjemmehørende selskab for manglende betaling af kildeskat — renter, som påløber fra udløbet af den lovbestemte betalingsfrist indtil den dag, hvor dokumentation for anvendelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten er fremlagt — renter, som ikke kan tilbagesøges)

(2018/C 328/06)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »TTL« EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia

Procesdeltager: Varhovna administrativna prokuratura

Konklusion

Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter et hjemmehørende selskabs overførsel af indtægter til et selskab etableret i en anden medlemsstat i princippet kildebeskattes, medmindre andet er bestemt i en dobbeltbeskatningsoverenskomst indgået mellem disse to medlemsstater, hvis denne lovgivning pålægger det hjemmehørende selskab, som hverken indeholder eller betaler denne skat til skattemyndighederne i førstnævnte medlemsstat, at betale morarenter for perioden mellem udløbet af fristen for betaling af skat af indtægten og den dato, hvor det ikke-hjemmehørende selskab godtgør, at betingelserne for anvendelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten er opfyldt, selv om det ikke-hjemmehørende selskab i henhold til denne dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke er skattepligtigt i førstnævnte medlemsstat, eller skattebeløbet er lavere end det, der normalt skal betales i medfør af nævnte medlemsstats skattelovgivning.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. juli 2018 — Serin Alheto mod Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-585/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles politik for asyl og subsidier beskyttelse — fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse — direktiv 2011/95/EU — artikel 12 — udelukkelse fra anerkendelse som flygtning — personer, der er registreret hos De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA) — den omstændighed, at der for en flygtning fra Palæstina foreligger et »første asylland« i UNRWA's operationsområde — fælles procedurer for tildeling af international beskyttelse — direktiv 2013/32/EU — artikel 46 — retten til effektive retsmidler — fuldstændig og ex nunc-undersøgelse — rækkevidden af førsteinstansrettens beføjelser — retsinstansens efterprøvelse af behovet for international beskyttelse — efterprøvelse af afvisningsgrunde)

(2018/C 328/07)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Serin Alheto

Sagsøgt: Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Konklusion

- 1) Artikel 12, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidier beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse, sammenholdt med artikel 10, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, skal fortolkes således, at behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, som er blevet indgivet af en person registreret hos De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA), forudsætter en bedømmelse af spørgsmålet om, hvorvidt dette organ faktisk yder personen beskyttelse eller bistand, forudsat at der ikke forinden er blevet givet afslag på denne ansøgning på grundlag af en afvisningsgrund eller på grundlag af en anden udelukkelsesgrund end den, der er fastsat i artikel 12, stk. 1, litra a), første punktum, i direktiv 2011/95.

- 2) Artikel 12, stk. 1, litra a), andet punktum, i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse og artikel 12, stk. 1, litra a), andet punktum, i direktiv 2011/95 skal fortolkes således:
- Bestemmelserne er til hinder for en national lovgivning, der ikke fastsætter, eller som udgør en ukorrekt gennemførelse af, den grund til ophør af anvendelsen af grunden til udelukkelse fra at blive anerkendt som flygtning, der er indeholdt i disse bestemmelser.
 - Bestemmelserne har direkte virkning.
 - Bestemmelserne kan anvendes, selv om ansøgeren om international beskyttelse ikke udtrykkeligt har henvist hertil.
- 3) Artikel 46, stk. 3, i direktiv 2013/32, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den ret i en medlemsstat, ved hvilken der i første instans bliver anlagt en sag til prøvelse af en afgørelse vedrørende en ansøgning om international beskyttelse, er forpligtet til at efterprøve såvel de faktiske og retlige forhold — såsom anvendelsen af artikel 12, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/95 på ansøgerens situation — som den instans, der har truffet denne afgørelse, har eller kunne have taget hensyn til, som de faktiske og retlige forhold, der er fremkommet efter vedtagelsen af den nævnte afgørelse.
- 4) Artikel 46, stk. 3, i direktiv 2013/32, sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at kravet om en fuldstændig og ex-nunc-undersøgelse af både faktiske og retlige omstændigheder også kan vedrøre de i direktivets artikel 33, stk. 2, omhandlede grunde til at afvise en ansøgning om international beskyttelse, når det er tilladt i henhold til national ret, og således, at for det tilfælde, at den retsinstans, for hvilken en sag er indbragt, påtænker at efterprøve en afvisningsgrund, der ikke er blevet behandlet af den besluttende myndighed, skal retsinstansen foretage en høring af ansøgeren med henblik på at gøre det muligt for denne personligt og på et sprog, som den pågældende behersker, at fremsætte sine synspunkter til anvendelsen af den nævnte grund i den pågældendes særlige situation.
- 5) Artikel 35, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/32 skal fortolkes således, at en person registreret hos De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA), såfremt dette organ yder den pågældende en faktisk beskyttelse eller bistand i et tredjeland, der ikke svarer til det område, hvor vedkommende har sit sædvanlige opholdssted, men som er omfattet af det nævnte organs operationsområde, skal anses for at nyde en tilstrækkelig beskyttelse i dette tredjeland i denne bestemmelses forstand, når dette tredjeland:
- forpligter sig til at tilbagetage den berørte, efter at denne har forladt tredjelandets område for at indgive en ansøgning om international beskyttelse i Den Europæiske Union, og
 - anerkender den nævnte beskyttelse eller bistand fra UNRWA og overholder princippet om non-refoulement, hvorved det således gøres muligt for den berørte at opholde sig sikkert og under værdige levevilkår i dette tredjeland, så længe det er nødvendigt som følge af risiciene i området for det sædvanlige opholdssted.
- 6) Artikel 46, stk. 3, i direktiv 2013/32, sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at der ikke ved bestemmelsen er blevet indført nogen fælles procedurestandard med hensyn til kompetencen til at træffe en ny afgørelse vedrørende en ansøgning om international beskyttelse, efter at den retsinstans, ved hvilken der er blevet anlagt en sag, har annulleret den oprindelige afgørelse, som blev truffet om denne ansøgning. Behovet for at sikre en effektiv virkning af direktivets artikel 46, stk. 3, og for at sikre effektive retsmidler i overensstemmelse med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder kræver imidlertid, at der i tilfælde af, at sagen sendes tilbage til den domstolslignende eller administrative instans, som er omhandlet i direktivets artikel 2, litra f), inden for kort tid træffes en ny afgørelse, der er i overensstemmelse med den bedømmelse, som er indeholdt i den dom, hvorved den oprindelige afgørelse blev annulleret.

(¹) EUT C 46 af 13.2.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. juli 2018 — Dyson Ltd og Dyson BV mod BSH Home Appliances NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Belgien)

(Sag C-632/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — detailsalg af støvsugere — energimærke med angivelse af energiklasse — direktiv 2010/30/EU — delegeret forordning (EU) nr. 665/2013 — støvsugere — anbringelse af andre symboler — urimelig handelspraksis — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2005/29/EF — artikel 7 — manglende præcisering af betingelserne for måling af energieffektiviteten — vildledende udeladelse)

(2018/C 328/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van koophandel te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Dyson Ltd og Dyson BV

Sagsøgt: BSH Home Appliances NV

Konklusion

- 1) Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 skal fortolkes således, at den omstændighed, at forbrugerne ikke oplyses om de testbetingelser, der har medført den energiklassificering, der fremgår af støvsugeres energimærke med angivelse af energiklasse, idet dettes format fremgår af bilag II til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 665/2013 af 3. maj 2013 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU, for så vidt angår energimærkning af støvsugere, ikke udgør en »vildledende udeladelse« som omhandlet i denne bestemmelse.
- 2) Den delegerede forordning nr. 2010/30, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at der andre steder end på støvsugeres energimærke med angivelse af energiklasse, idet dettes format fremgår af bilag II til den delegerede forordning nr. 665/2013, anbringes etiketter eller symboler, der angiver oplysninger, som fremgår af det nævnte energimærke, såfremt denne anbringelse vil kunne virke vildledende eller misvisende for slutbrugerne med hensyn til energiforbruget under anvendelsen af den omhandlede støvsuger, der er bragt i detailhandel, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge i lyset af alle de relevante elementer og opfattelsen hos en under hensyntagen til sociale, kulturelle og sproglige forhold almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 13.3.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 25. juli 2018 — sag indledt af A (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-679/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 20 TEUF og 21 TEUF — retten til at færdes og tage ophold på medlemsstaternes område — social sikring — forordning (EF) nr. 883/2004 — social bistand — ydelser ved sygdom — tjenesteydelser til handicappede — forpligtelse i henhold til national lovgivning, som pålægger en kommune i en medlemsstat at stille personlig bistand til rådighed for en af de dér bosiddende personer under dennes videregående studier i en anden medlemsstat)

(2018/C 328/09)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Procesdeltager: Espoon kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunnan yksilöasioiden jaosto

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 988/2009 af 16. september 2009, skal fortolkes således, at en ydelse som den i hovedsagen omhandlede personlige bistand, der bl.a. består i afholdelse af udgifterne til dagligdags aktiviteter for en person med alvorligt handicap med det formål at sætte denne person, der er økonomisk inaktiv, i stand til at gennemføre en videregående uddannelse, ikke er omfattet af begrebet »ydelse ved sygdom« som omhandlet i denne bestemmelse og derfor ikke er omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning.
- 2) Artikel 20 TEUF og 21 TEUF er til hinder for, at en person, der er bosiddende i en medlemsstat, og som er alvorligt handicappet, af sin bopælskommune kan nægtes en ydelse som den i hovedsagen omhandlede personlige bistand med den begrundelse, at han opholder sig i en anden medlemsstat for der at gennemføre en videregående uddannelse.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 20.3.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. juli 2018 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod DPAS Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-5/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — fritagelse — artikel 135, stk. 1, litra d) — transaktioner vedrørende betalinger og overførsler — begreb — anvendelsesområde — betalingsplan via betalingservice for tandbehandlinger)

(2018/C 328/10)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sagsøgt: DPAS Limited

Konklusion

Artikel 135, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at den deri omhandlede fritagelse for merværdiafgift for transaktioner vedrørende betalinger og overførsler ikke finder anvendelse på en tjenesteydelse som den i hovedsagen omhandlede, der består i, at den afgiftspligtige person anmoder de berørte pengeinstitutter om, dels at et pengebeløb i medfør af en betalingservicefuldmagt overføres fra en patients bankkonto til den afgiftspligtige persons bankkonto, dels at dette beløb efter fradrag af vederlaget til denne afgiftspligtige person overføres fra den afgiftspligtige persons bankkonto til de bankkonti, der tilhører henholdsvis tandlægen og patientens forsikringsselskab.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 13.3.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. juli 2018 — Société des produits Nestlé SA mod Mondelez UK Holdings & Services Ltd, tidligere Cadbury Holdings Ltd, Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag C-84/17 P) mod Mondelez UK Holdings & Services Ltd, tidligere Cadbury Holdings Ltd mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Société des produits Nestlé SA (sag C-85/17 P), Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) mod Mondelez UK Holdings & Services Ltd, tidligere Cadbury Holdings Ltd og Société des produits Nestlé SA (sag C-95/17 P)

(Forenede sager C-84/17 P, C-85/17 P og C-95/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — tredimensionalt varemærke, der gengiver formen af en plade chokolade med fire stænger — appel rettet mod præmisser — afvisning — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 3 — bevis for fornødent særpræg opnået ved brug)

(2018/C 328/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Société des produits Nestlé SA (ved advocaat G.S.P. Vos og S. Malynicz QC) (sag C-84/17 P), Mondelez UK Holdings & Services Ltd, tidligere Cadbury Holdings Ltd (ved T. Mitcheson, QC, og barrister J. Lane Heald på vegne af solicitors P. Walsh og J. Blum og C. MacLeod) (sag C-85/17 P) og Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget) (sag C-95/17 P)

De andre parter i sagen: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, tidligere Cadbury Holdings Ltd (ved T. Mitcheson, QC, og barrister J. Lane Heald på vegne af solicitors P. Walsh og J. Blum), Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget) (sag C-84/17 P), Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget), Société des produits Nestlé SA (ved advocaat G.S.P. Vos og S. Malynicz, QC) (sag C-85/17 P), Mondelez UK Holdings & Services Ltd, tidligere Cadbury Holdings Ltd (ved T. Mitcheson, QC, og barrister J. Lane Heald på vegne af solicitors P. Walsh og J. Blum) og Société des produits Nestlé SA (ved advocaat G.S.P. Vos og S. Malynicz, QC) (sag C-95/17 P)

Intervenien til støtte for appellanten i sag C-84/17 P: European Association of Trade Mark Owners (Marques) (ved Rechtsanwalt M. Viefhues)

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Société des produits Nestlé SA, European Association of Trade Mark Owners (Marques), Mondelez UK Holdings & Services Ltd og Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 6.6.2017
EUT C 161 af 22.5.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 25. juli 2018 — Gardenia Vernaza Ayovi mod Consorci Sanitari de Terrassa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa — Spanien)

(Sag C-96/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — virkningerne af en disciplinær afskedigelse, der anses for at være »uberettiget« — begrebet »ansættelsesvilkår« — ikke-fastansat arbejdstager på ubegrænset tid — forskellig behandling af fastansatte arbejdstagere og ikke-fastansatte arbejdstagere med tidsbegrænset eller tidsubegrænset ansættelse — genansættelse af arbejdstageren eller betaling af en godtgørelse)

(2018/C 328/12)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gardenia Vernaza Ayovi

Sagsøgt: Consorci Sanitari de Terrassa

Konklusion

§ 4, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en disciplinær afskedigelse af en fastansat i den offentlige forvaltning, der erklæres uberettiget, medfører, at den pågældende arbejdstager skal genansættes, mens en ikke-fastansat arbejdstager med tidsbegrænset eller tidsubegrænset ansættelse, der udfører de samme funktioner som en fastansat, kan nægtes genansættelse mod betaling af en godtgørelse.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 15.5.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 25. juli 2018 — Messer France SAS, tidligere Praxair mod Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'Économie et des Finances og Ministre de l'Environnement, de l'Énergie et de la Mer (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-103/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — harmonisering af afgiftslovgivningerne — direktiv 92/12/EØF — artikel 3, stk. 2 — direktiv 2003/96/EF — artikel 3 og 18 — beskatning af energiprodukter og elektricitet — punktafgifter — anden indirekte afgift — betingelser — national lovgivning, hvori der er fastsat et bidrag til den offentlige elforsyning — begrebet »særligt øjemed« — overholdelsen af en minimumssats for beskatning)

(2018/C 328/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Messer France SAS, tidligere Praxair

Sagsøgte: Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'Économie et des Finances og Ministre de l'Environnement, de l'Énergie et de la Mer

Konklusion

- 1) Artikel 18, stk. 10, andet afsnit, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet skal fortolkes således, at overholdelse af de minimumstakster, der er fastsat i dette direktiv, frem til den 1. januar 2009 var den eneste forpligtelse blandt de EU-retlige bestemmelser om beskatning af elektricitet, der påhvilede Den Franske Republik.
- 2) Artikel 3, stk. 2, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed skal fortolkes således, at indførelsen af en anden indirekte beskatning af elektricitet ikke forudsætter, at der er indført en harmoniseret punktafgift, og at hvad angår en afgift som den i hovedsagen omhandlede, der ikke udgør en sådan punktafgift, skal dens forenelighed med direktiv 92/12 og 2003/96 vurderes på grundlag af de i artikel 3, stk. 2, i direktiv 92/12 opstillede krav om anden indirekte beskatning i særligt øjemed.
- 3) Artikel 3, stk. 2, i direktiv 92/12 skal fortolkes således, at en afgift som den i hovedsagen omhandlede kan kvalificeres som »anden indirekte beskatning« som følge af sit miljømæssige formål, der har til hensigt at finansiere meromkostningerne knyttet til forpligtelsen til at købe grøn energi, med undtagelse af målsætningerne for den territoriale og sociale samhörighed, såsom den geografiske takstudligning og nedsættelsen af elpriserne for fattige husstande, og rent administrative formål, herunder finansiering af udgifterne til den administrative drift af offentlige myndigheder eller institutioner såsom Médiateur national de l'énergie og Caisse des dépôts et consignations, med forbehold af den forelæggende rets efterprøvelse af, at de regler for afgiftspålæggelse, der gælder for punktafgifter, er overholdt.
- 4) EU-retten skal fortolkes således, at de afgiftspligtige kan kræve delvis tilbagebetaling af en afgift som den i hovedsagen omhandlede for den del af afgiftsprovomet, som er blevet allokert til ikke-særlige formål, forudsat at de afgiftspligtige ikke har overvæltet denne afgift på deres egne kunder, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 22.5.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. juli 2018 — UAB »Aviabtika« mod BAB Ūkio bankas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen)

(Sag C-107/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2002/47/EF — opfyldelse af aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse — indledning af sikkerhedshaverens insolvensbehandling — indtrædelse af fyldestgørelsesgrund — den finansielle sikkerhed indgår i konkursboet — forpligtelse til først at søge opfyldelse af fordringerne i den finansielle sikkerhed)

(2018/C 328/14)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Aviabtika« UAB

Sagsøgt: »Ūkio bankas«, AB, under likvidation

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EU af 6. maj 2009, skal fortolkes således, at bestemmelsen pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at vedtage lovgivning, der gør det muligt for en sikkerhedshaver i henhold til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning at inddrive sin fordring, som er opstået ved manglende opfyldelse af de relevante finansielle forpligtelser, i denne sikkerhed, når fyldestgørelsesgrunden er indtrådt, efter at sikkerhedshaveren er taget under insolvensbehandling.
- 2) Artikel 4, stk. 1 og 5, i direktiv 2002/47, som ændret ved direktiv 2009/44, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke pålægger en sikkerhedshaver i henhold til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning en forpligtelse til først at søge fyldestgørelse af sin fordring, som er opstået ved manglende opfyldelse af de i denne aftale relevante finansielle forpligtelser, i denne sikkerhed.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 22.5.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. juli 2018 — Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd og Generics (UK) Ltd, der driver virksomhed under navnet »Mylan« mod Gilead Sciences Inc. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-121/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — humanmedicinske lægemidler — behandling af human immundefektvirus (HIV) — originale og generiske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3, litra a) — betingelser for opnåelse — begrebet »produkt beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« — bedømmelseskriterier)

(2018/C 328/15)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd og Generics (UK) Ltd, der driver virksomhed under navnet »Mylan«

Sagsøgt: Gilead Sciences Inc.

Konklusion

Artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler skal fortolkes således, at et produkt, der består af flere aktive ingredienser med en samlet virkning, er »beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« som omhandlet i denne bestemmelse, når kombinationen af de aktive ingredienser, det består af, nødvendigvis og specifikt er omhandlet i grundpatentets krav, selv om kombinationen ikke udtrykkeligt er nævnt i disse krav. Til det formål, set ud fra en fagmands synspunkt og på grundlag af den kendte teknik på datoen for indgivelsen af grundpatentet eller dets prioritetsdato, skal

- kombinationen af disse aktive ingredienser nødvendigvis, set i lyset af beskrivelsen og tegningerne i patentet, være omfattet af den opfindelse, der dækkes af patentet, og
- hver af disse aktive ingredienser være specifikt identificerbar set i lyset af alle de elementer, der offentliggøres ved dette patent.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 15.5.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. juli 2018 — Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd og Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV mod Duma Forklifts NV og G.S. International BVBA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Brussel — Belgien)

(Sag C-129/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — EU-varemærker — direktiv 2008/95/EF — artikel 5 — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 9 — varemærkeindehaverens ret til at modsætte sig, at tredjemand fjerner alle de tegn, der er identiske med dette varemærke, og anbringer nye tegn på varer af samme art som dem, for hvilke varemærket er blevet registreret, med henblik på deres import til eller markedsføring i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS)«)

(2018/C 328/16)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd og Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV

Sagsøgte: Duma Forklifts NV og G.S. International BVBA

Konklusion

Artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker og artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EU-varemærker skal fortolkes således, at varemærkeindehaveren kan modsætte sig, at en tredjemand uden dennes samtykke fjerner alle de tegn, der er identiske med dette varemærke, og anbringer andre tegn på varer, der er placeret i et toldoplæg, således som det er tilfældet i hovedsagen, med henblik på at importere dem eller at bringe dem i handel i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), hvor de aldrig er blevet markedsført.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 22.5.2017.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 25. juli 2018 — QuaMa Quality Management GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Microchip Technology, Inc.

(Sag C-139/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — forordning (EF) nr. 2868/95 — indsigelsessag — ansøgning om registrering af ordmærket medialbo — ældre mærke MediaLB — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — indsigelse rejst af en person, der ikke er indehaver af det ældre varemærke — ingen formel anmodning om registrering af overdragelsen af det ældre varemærke før udløbet af indsigelsesfristen — afvisning)

(2018/C 328/17)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: QuaMa Quality Management GmbH (ved Rechtsanwalt C. Russ)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Botis og M. Fischer, som befuldmægtigede) og Microchip Technology, Inc. (ved Rechtsanwalt C. Bergmann)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) QuaMa Quality Management GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 357 af 23.10.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. juli 2018 — Szef Krajowej Administracji Skarbowej mod Gmina Ryjewo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelný Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-140/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 167, 168 og 184 — fradrag for indgående afgift — berigtigelse — investeringsgoder i form af fast ejendom — oprindeligt anvendt til virksomhed uden fradragsret, derefter tillige til afgiftspligtig virksomhed — offentligt organ — afgiftspligtig på tidspunktet for den afgiftspligtige transaktion)

(2018/C 328/18)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelný Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Szef Krajowej Administracji Skarbowej

Sagsøgt: Gmina Ryjewo

Konklusion

Artikel 167, 168 og 184 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem samt princippet om merværdiafgiftens (moms) neutralitet skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at et offentligt organ har ret til regulering af momsfradrag for en investeringsejendom i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor på den ene side denne ejendom ved erhvervelsen i sagens natur kunne anvendes til både afgiftspligtige og ikke-afgiftspligtige aktiviteter, men i første omgang blev anvendt til ikke-afgiftspligtige aktiviteter, og på den anden side dette offentlige organ ikke udtrykkeligt havde erklæret, at det havde til hensigt at benytte nævnte ejendom til en afgiftspligtig aktivitet, men heller ikke havde udelukket, at ejendommen kunne anvendes til et sådant formål, såfremt det følger af en prøvelse af samtlige faktiske omstændigheder, som det påhviler den forelæggende ret at foretage, at organet opfylder betingelsen i artikel 168 i direktiv 2006/112, hvorefter den afgiftspligtige person skal have handlet i sin egenskab af afgiftspligtig på det tidspunkt, hvor vedkommende erhvervede det pågældende gode.

⁽¹⁾ EUT C 202 af 26.6.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. juli 2018 — Edel Grace og Peter Sweetman mod An Board Pleanala (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland)

(Sag C-164/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 92/43/EF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — artikel 6, stk. 3 og 4 — vurdering af en plans eller et projekts virkninger på en beskyttet lokalitet — planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning — vindmølleparkprojekt — direktiv 2009/147/EF — beskyttelse af vilde fugle — artikel 4 — særligt beskyttet område — bilag I — blå kærhøg (Circus cyaneus) — egnet levested, der ændrer sig over tid — midlertidig eller endelig formindskelse af nødvendige landområder — foranstaltninger, som integreres i et projekt, der har til formål at sikre, at det areal, der er egnet som naturtype for arten, ikke formindskes, eller endog kan øges i projektets levetid)

(2018/C 328/19)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Edel Grace og Peter Sweetman

Sagsøgt: An Board Pleanala

Konklusion

Artikel 6 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter skal fortolkes således, at når et projekt skal udføres på en lokalitet, der er udpeget til artsbeskyttelse og -bevarelse, hvor det areal, der er egnet til at sikre en beskyttet arts behov, ændrer sig over tid, og når et sådant projekt vil have den konsekvens, at visse dele af denne lokalitet midlertidigt eller endeligt ikke længere vil kunne sikre et egnet levested for den pågældende art, kan der ikke tages hensyn til den omstændighed, at dette projekt indeholder foranstaltninger, som, efter der er foretaget en passende vurdering af nævnte projekts virkninger og i nævnte projekts levetid, har til formål, at den del af nævnte lokalitet, der konkret vil kunne omfatte et egnet levested, ikke formindskes eller endog kan øges med henblik på den vurdering, der skal foretages i henhold til denne bestemmelses stk. 3, og som har til formål at sikre, at det omhandlede projekt ikke er til skade for den omhandlede lokalitets integritet, men henhører i givet fald under samme artikels stk. 4.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 6.6.2017.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 25. juli 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-205/17) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — opsamling og rensning af byspildevand — direktiv 91/271/EØF — artikel 3 og 4 — dom, hvorved Domstolen fastslår et traktatbrud — manglende opfyldelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — tvangsbøde og fast beløb)

(2018/C 328/20)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Manhaeve og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved A. Gavela Llopis, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF ved ikke at have truffet alle de nødvendige foranstaltninger, som kræves til opfyldelse af dom af 14. april 2011, Kommissionen mod Spanien (C-343/10, ikke trykt i Sml., EU:C:2011:260).
- 2) I det tilfælde, hvor den i punkt 1 fastslåede tilsidesættelse består på dagen for afsigelsen af denne dom, betaler Kongeriget Spanien en tvangsbøde til Europa-Kommissionen på 10 950 000 EUR pr. semesters forsinkelse med gennemførelsen af de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af dommen af 14. april 2011, Kommission mod Spanien (C-343/10, ikke trykt i Sml., EU:C:2011:260), at regne fra datoen for afsigelsen af denne dom og indtil fuldstændig opfyldelse af dommen af 14. april 2011, Kommissionen mod Spanien (C-343/10, ikke trykt i Sml., EU:C:2011:260), hvis effektive beløb skal beregnes ved udgangen af hver periode på seks måneder ved at nedsætte det samlede beløb vedrørende hver af disse perioder med en procentdel svarende til den andel, der repræsenterer antallet af personækvivalenter i de byområder, hvis kloaknet og/eller rensning af byspildevand er bragt i overensstemmelse med dommen af 14. april 2011, Kommissionen mod Spanien (C-343/10, ikke trykt i Sml., EU:C:2011:260), ved udgangen af den pågældende periode, i forhold til antallet af personækvivalenter i de byområder, som ikke råder over sådanne kloakker på dagen for afsigelsen af denne dom.
- 3) Kongeriget Spanien betaler Europa-Kommissionen et fast beløb på 12 mio. EUR.
- 4) Kongeriget Spanien betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 19.6.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. juli 2018 — Gert Teglgård og Fløjstrupgård I/S mod Fødevareministeriets Klagecenter (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark)

(Sag C-239/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles landbrugspolitik — støtteordninger for landbrugere — forordning (EF) nr. 1782/2003 — artikel 6, stk. 1 — forordning (EF) nr. 73/2009 — artikel 23, stk. 1 — forordning (EF) nr. 796/2004 — artikel 66, stk. 1 — forordning (EF) nr. 1122/2009 — artikel 70, stk. 8, litra a) — krydsoverensstemmelse — nedsættelse af direkte betalinger for manglende overholdelse af de lovgivningsmæssige forvaltningskrav eller betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand — fastlæggelsen af det relevante år for fastsættelsen af den procentvise nedsættelse — det år, hvor den manglende overholdelse finder sted)

(2018/C 328/21)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gert Teglgård og Fløjstrupgård I/S

Sagsøgt: Fødevareministeriets Klagecenter

Konklusion

1) Artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001, artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 1782/2003, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 146/2008 af 14. februar 2008, og artikel 23, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning nr. 1782/2003, skal fortolkes således, at nedsættelserne af direkte betalinger som følge af manglende overholdelse af krydsoverensstemmelsesreglerne skal beregnes på grundlag af de betalinger, der er ydet eller skal ydes for det år, hvor den manglende overholdelse finder sted.

Artikel 66, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i forordning nr. 1782/2003, og artikel 70, stk. 8, litra a), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 af 30. november 2009 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugere, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin, skal fortolkes sådan, at de således beregnede nedsættelser af direkte betalinger skal henføres til de betalinger, der er ydet eller skal ydes for det kalenderår, hvor den manglende overholdelse af krydsoverensstemmelsesreglerne konstateres.

2) De EU-retlige bestemmelser der finder anvendelse med henblik på beregningen af nedsættelsen af direkte betalinger, når en landbruger ikke har overholdt krydsoverensstemmelsesreglerne i årene 2007-2008, men denne manglende overholdelse først blev konstateret i 2011, er artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 1782/2003 for 2007 og de tre første måneder af 2008, og denne forordnings artikel 6, stk. 1, som ændret ved forordning nr. 146/2008, for perioden mellem april og december 2008.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 10.7.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 25. juli 2018 — udstedelse af en europæisk arrestordre mod AY (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Županijski Sud u Zagrebu — Kroatien)

(Sag C-268/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 1, stk. 2, artikel 3, nr. 2), og artikel 4, nr. 3) — grunde til at afslå fuldbyrdelse — afslutning af en strafferetlig efterforskning — ne bis in idem-princippet — eftersøgt person, der har været vidne i en tidligere sag vedrørende de samme handlinger — udstedelse af flere europæiske arrestordre mod den samme person)

(2018/C 328/22)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Županijski Sud u Zagrebu

Parter i hovedsagen

AY

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 2, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at den judicielle myndighed i den fuldbyrdende medlemsstat har pligt til at træffe en afgørelse vedrørende enhver europæisk arrestordre, som den modtager, selv når der i denne medlemsstat allerede er taget stilling til en tidligere europæisk arrestordre vedrørende den samme person og for de samme handlinger, men den anden europæiske arrestordre udelukkende er udstedt som følge af, at der i den udstedende medlemsstat er rejst tiltale mod den eftersøgte person.
- 2) Artikel 3, nr. 2), og artikel 4, nr. 3), i rammeafgørelse 2002/584 som ændret ved rammeafgørelse 2009/299 skal fortolkes således, at en afgørelse fra anklagemyndigheden, såsom afgørelsen fra det i hovedsagen omhandlede ungarske centralkontor for efterforskning, der har afsluttet en efterforskning mod en ukendt gerningsmand, i forbindelse med hvilken efterforskning den person, der var genstand for en europæisk arrestordre, alene blev afhørt i sin egenskab af vidne, uden at der blev foretaget strafforfølgning mod denne person, og idet denne afgørelse ikke vedrørte den pågældende, ikke kan påberåbes med henblik på at afslå at fuldbyrde denne europæiske arrestordre på grundlag af en af disse to bestemmelser.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 7.8.2017.

**Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 25. juli 2018 — Virginie Marie Gabrielle Guigo mod Fond
»Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra
Varhoven administrativen sad — Bulgarien)**

(Sag C-338/17) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens
insolvens — direktiv 2008/94/EF — artikel 3 og 4 — garantiinstitutionernes dækning af arbejdstageres
tilgodehavender — begrænsning af garantiinstitutionernes betalingsforpligtelse — udelukkelse af
arbejdstageres tilgodehavender, som er opstået mere end tre måneder inden indførelsen i erhvervsregistret
af en retsafgørelse om, at der indledes insolvensbehandling)*

(2018/C 328/23)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Virginie Marie Gabrielle Guigo

Sagsøgt: Fond »Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite«

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 4, stk. 1, i Zakon za garantiranite vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite pri nesastoyatelnost na rabotodatelia (lov om arbejdstageres garanterede tilgodehavender i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens), der ikke sikrer de løntilgodehavender, som arbejdstagere, hvis arbejdsforhold er ophørt mere end tre måneder inden indførelsen i erhvervsregistret af afgørelsen om indledning af insolvensbehandlingen af arbejdsgiverens bo, har.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 14.8.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 25. juli 2018 — A mod Migrationsverket (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Förvaltningsrätten i Malmö — Sverige)

(Sag C-404/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — asylpolitik — direktiv 2013/32/EU — artikel 31, stk. 8, og artikel 32, stk. 2 — ansøgning om international beskyttelse, der er åbenbart grundløs — begrebet sikkert oprindelsesland — ingen nationale regler om dette begreb — ansøgerens forklaringer er pålidelige, men utilstrækkelige, henset til, at ansøgerens oprindelsesland yder en tilstrækkelig beskyttelse)

(2018/C 328/24)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Förvaltningsrätten i Malmö

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: Migrationsverket

Konklusion

Artikel 31, stk. 8, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, sammenholdt med direktivets artikel 32, stk. 2, skal fortolkes således, at en ansøgning om international beskyttelse kan betragtes som åbenbart grundløs i tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor det for det første følger af oplysningerne om ansøgerens oprindelsesland, at ansøgeren kan sikres acceptabel beskyttelse dér, og de oplysninger, som ansøgeren har afgivet, for det andet ikke er tilstrækkelige til at begrunde tildeling af international beskyttelse, når den medlemsstat, hvor ansøgningen er blevet indgivet, ikke har vedtaget bestemmelser om gennemførelse af begrebet sikkert oprindelsesland.

⁽¹⁾ EUT C 293 af 4.9.2017.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 25. juli 2018 — Agenzia delle Dogane e dei Monopoli mod Pilato SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione Tributaria Regionale del Lazio — Italien)

(Sag C-445/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifering — pos. 8703, 8704 og 8705 — rustvogne)

(2018/C 328/25)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Sagsøgt: Pilato SpA

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 927/2012 af 9. oktober 2012, skal fortolkes således, at rustvogne som den i hovedsagen omhandlede skal tariferes i pos. 8703 i denne kombinerede nomenklatur.

(¹) EUT C 347 af 16.10.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. juli 2018 — Europa-Kommissionen mod Combaro SA

(Sag C-574/17 P) (¹)

(Appel — toldunion — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 239 — fritagelse for importafgifter — import af hørstof fra Letland mellem 1999 og 2002 — særlig situation — tilsyns- og kontrolforpligtelser — påstået korruption inden for toldmyndighederne — uægte varecertifikat — gensidig tillid

(2018/C 328/26)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved A. Caeiros og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Combaro SA (ved Rechtsanwalt D. Ehle)

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Rets dom af 19. juli 2017, *Combaro mod Kommissionen* (T-752/14, EU:T:2017:529), ophæves.

2) Europa-Kommissionen frifindes.

3) Combaro SA bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 382 af 13.11.2017.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 25. juli 2018 — Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen

(Sag C-588/17 P) (¹)

(Appel — EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra Den Europæiske Unions finansiering — udgifter afholdt af Kongeriget Spanien — støtte til områder med naturlige ulemper og landbrugsmiljømæssige foranstaltninger i programmet for udvikling af landdistrikterne i den selvstyrende region Castilla y León)

(2018/C 328/27)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Kongeriget Spanien (ved M.J. García-Valdecasas Dorrego, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og I. Galindo Martín, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 5 af 8.1.2018.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. juli 2018 — fuldbyrdelse af de europæiske arrestordre, der er udstedt mod LM (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court (Irland) — Irland)

(Sag C-216/18 PPU) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 1, stk. 3 — procedurer for overgivelse mellem medlemsstaterne — betingelser for fuldbyrdelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — adgang til en uafhængig og upartisk domstol)

(2018/C 328/28)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

LM

Konklusion

Artikel 1, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at når den fuldbyrdende judicielle myndighed, der skal træffe afgørelse om overgivelse af en person, som er omfattet af en europæisk arrestordre udstedt med henblik på strafforfølgning, råder over oplysninger, såsom dem, der er indeholdt i et begrundet forslag fra Europa-Kommissionen vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 1, TEU, som synes at godtgøre, at der er en reel risiko for overtrædelse af den grundlæggende ret til en retfærdig rettergang, sikret ved artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, på grund af systemiske eller generelle mangler ved den dømmende magts uafhængighed i den udstedende medlemsstat, skal nævnte myndighed foretage en konkret og præcis prøvelse af, om der — henset til den pågældendes personlige situation og til beskaffenheden af den lovovertrædelse, som vedkommende retsforfølges for, samt til de faktiske omstændigheder, som udgør grundlaget for den europæiske arrestordre, og i betragtning af de oplysninger, som den udstedende medlemsstat har meddelt i henhold til artikel 15, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584 — er alvorlige grunde til at antage, at den berørte person løber en sådan risiko i tilfælde af en overgivelse til sidstnævnte stat.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 4.6.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 25. juli 2018 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod ML (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen — Tyskland)

(Sag C-220/18 PPU) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel hasteprocedure — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 1, stk. 3 — procedurer for overgivelse mellem medlemsstaterne — betingelser for fuldbyrdelse — grunde til at afslå fuldbyrdelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 4 — forbud mod umenneskelig eller nedværdigende behandling — forholdene under frihedsberøvelse i den udstedende medlemsstat — omfanget af den prøvelse, som de fuldbyrdende judicielle myndigheder foretager — den omstændighed, at der foreligger retsmidler i den udstedende medlemsstat — garanti givet af denne medlemsstats myndigheder)

(2018/C 328/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Parter i hovedsagen

ML

Procesdeltager: Generalstaatsanwaltschaft Bremen

Konklusion

Artikel 1, stk. 3, artikel 5 og artikel 6, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at når den fuldbyrdende judicielle myndighed råder over oplysninger, som godtgør, at der foreligger generelle eller systemiske mangler ved forholdene under frihedsberøvelse i den udstedende medlemsstats fængsler, hvilke manglers rigtighed det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve under hensyntagen til samtlige tilgængelige ajourførte oplysninger:

- kan den fuldbyrdende judicielle myndighed ikke fastslå, at der ikke foreligger en reel risiko for, at den person, som er omfattet af en europæisk arrestordre udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf, bliver genstand for en umenneskelig eller nedværdigende behandling som omhandlet i artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, alene med den begrundelse, at denne person i den udstedende medlemsstat har adgang til retsmidler, der gør det muligt for den pågældende at anfægte forholdene under frihedsberøvelsen, idet den nævnte myndighed dog med henblik på at træffe afgørelse om overgivelse af den pågældende person kan tage hensyn til, at en sådan adgang til retsmidler foreligger
- er den fuldbyrdende judicielle myndighed kun forpligtet til at efterprøve forholdene under frihedsberøvelse i de fængsler, hvor det i henhold til de oplysninger, som myndigheden råder over, er sandsynligt, at den nævnte person vil blive frihedsberøvet, herunder når frihedsberøvelsen er midlertidig eller foretages i en overgangsperiode
- skal den fuldbyrdende judicielle myndighed med henblik herpå alene efterprøve de konkrete og præcise forhold under den pågældende persons frihedsberøvelse, der er relevante for fastlæggelsen af, om vedkommende vil løbe en reel risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling som omhandlet i artikel 4 i chartret om grundlæggende rettigheder
- kan den fuldbyrdende judicielle myndighed tage hensyn til oplysninger, der er blevet fremlagt af andre myndigheder i den udstedende medlemsstat end den udstedende judicielle myndighed, såsom særligt garantien for, at den pågældende person ikke vil blive genstand for en umenneskelig eller nedværdigende behandling som omhandlet i artikel 4 i chartret om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 25.6.2018.

**Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. juni 2018 — GS mod Bundeszentralamt für Steuern
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Köln — Tyskland)**

(Sag C-440/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — direkte beskatning — etableringsfrihed — direktiv 2011/96/EU — artikel 1, stk. 2 — moderselskab — holdingselskab — fritagelse for kildeskat af overskud udloddet til et ikke-hjemmehørende moderholdingselskab — fritagelse — svig, unddragelse og misbrug på skatteområdet — formodning)

(2018/C 328/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GS

Sagsøgt: Bundeszentralamt für Steuern

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 2011/96/EU af 30. november 2011 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater, som ændret ved Rådets direktiv 2013/13/EU af 13. maj 2013, og artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats skattelovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der kildebeskatter udbytte, som et hjemmehørende datterselskab udlodder til sit ikke-hjemmehørende moderselskab, men som udelukker sidstnævntes ret til tilbagebetaling af eller fritagelse for en sådan kildeskat, når for det første kapitalandele i dette moderselskab ejes af personer, der ikke ville have haft ret til en sådan tilbagebetaling eller fritagelse, såfremt de direkte havde oppebåret udbytte fra et sådant datterselskab, og nævnte moderselskab ikke har oppebåret sin bruttoindkomst i det pågældende regnskabsår ved egen økonomisk virksomhed, og for det andet den ene af de to betingelser, der er fastsat i denne lovgivning, er opfyldt, dvs. at der enten ikke foreligger økonomiske eller andre væsentlige grunde til at indskyde det nævnte moderselskab som mellemlid, eller at sidstnævnte selskab ikke deltager i den almindelige økonomiske omsætning med en virksomhedsstruktur, der er passende henset til selskabets formål, uden at der tages hensyn til organisatoriske, økonomiske eller andre væsentlige kendetegn ved de virksomheder, der har nær tilknytning til det pågældende moderselskab.

⁽¹⁾ EUT C 374 af 6.11.2017.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 7. juni 2018 — easyJet Airline Co. Ltd mod Regione Campania (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria provinciale di Napoli — Italien)

(Sag C-241/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement — ikke tilstrækkelige oplysninger om den faktiske og retlige baggrund for tvisten i hovedsagen og om begrundelserne for nødvendigheden af en besvarelse af de præjudicielle spørgsmål — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2018/C 328/31)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria provinciale di Napoli

Parter i hovedsagen

Sagsøger: easyJet Airline Co. Ltd

Sagsøgt: Regione Campania

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria provinciale di Napoli (ret i første instans i skatte- og afgiftsretlige sager i provinsen Napoli, Italien), ved afgørelse af 5. marts 2018, afvises.

⁽¹⁾ EUT C 240 af 9.7.2018.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 24. maj 2018 — straffesag mod EK, AH, CX

(Sag C-340/18)

(2018/C 328/32)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Tiltalte i straffesagen

EK, AH, CX

Den foreliggende sag blev ved Domstolens kendelse af 3. juli 2018 slettet fra Domstolens register.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 4. juni 2018 — Cargill Deutschland GmbH mod Hauptzollamt Krefeld

(Sag C-360/18)

(2018/C 328/33)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cargill Deutschland GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Krefeld

Præjudicielt spørgsmål

Skal tilbagebetalingen af produktionsafgifterne i sukkersektoren, for hvilke der i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1360/2013 af 2. december 2013 om fastsættelse af produktionsafgifter i sukkersektoren for produktionsårene 2001/02, 2002/03, 2003/04, 2004/05 og 2005/06, den koefficient, som kræves for beregning af tillægsafgiften for produktionsårene 2001/02 til 2004/05, og det beløb, som sukkerproducenterne skal betale sukkerroesælgere som følge af forskellen mellem den maksimale afgift og den afgift, der skal opkræves for produktionsårene 2002/03, 2003/04 og 2005/06 ⁽¹⁾ skal foretages andre beregninger end tidligere, under hensyntagen til ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet foretages efter national lovgivning og navnlig under anvendelse af den i denne lovgivning fastsatte forældelsesregler?

⁽¹⁾ EUT 2013, L 343, s. 2.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 7. juni 2018 —
UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG og
Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V. mod Deutsche Post AG**

(Sag C-374/18)

(2018/C 328/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG og Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V.

Sagsøgt: Deutsche Post AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 561/2006 ⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelsen kun tillader undtagelser fra artikel 5-9 i forordning (EF) nr. 561/2006, såfremt et køretøj tilhørende en befordringspligtig virksomhed, jf. definitionen i artikel 2, stk. 13, i direktiv 97/67/EF ⁽²⁾, i henhold til artikel 13, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 561/2006 alene og udelukkende transporterer forsendelser som led i befordringspligten, eller er undtagelser fra artikel 5-9 i forordning (EF) nr. 561/2006 også tilladt, hvis de pågældende køretøjer foruden de forsendelser, der transporteres som led i befordringspligten, også befordre andre forsendelser, der ikke er omfattet af befordringspligten?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares således, at undtagelser fra artikel 5-9 i forordning (EF) nr. 561/2006 også er tilladt, hvis de pågældende køretøjer foruden de forsendelser, der transporteres som led i befordringspligten, også befordre andre forsendelser, der ikke er omfattet af befordringspligten:
 - a) Hvilket omfang skal andelen af de forsendelser, som et køretøj transporterer som led i befordringspligten, i så fald mindst have?
 - b) Hvilket omfang må andelen af de forsendelser, der ikke er omfattet af befordringsforpligtelsen, og som køretøjet befordre samtidig med befordringspligtige forsendelser, i så fald højst have?
 - c) Hvordan skal et omfang som det, der er anført under a) og b), hver især fastsættes?
 - d) Skal der foreligge et omfang som det, der er anført under a) og b), på hver enkelt tur med det pågældende køretøj, eller er et gennemsnit af alle ture med det pågældende køretøj tilstrækkeligt?
- 3)
 - a) Skal en medlemsstats nationale bestemmelse vedrørende køre- og hviletid for så vidt angår køretøjer og kombinationer af køretøjer til godstransport med en største tilladt totalvægt på over 2,8 [ton] og ikke over 3,5 [ton], der ordret gengiver bestemmelserne i artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 561/2006, udelukkende fortolkes på grundlag af EU-retten?
 - b) Kan en national retsinstans på trods af den ordrette gengivelse af EU-retten anvende andre kriterier for fortolkningen af de bestemmelser, der er inkorporeret fra EU-retten?

4) Er det til hinder for en klassificering af en forsendelse som forsendelse, der er omfattet af befordringsforpligtelsen i henhold til direktiv 97/67/EF, når der i forbindelse med denne udbydes tillægsydelser såsom:

- indsamling (uden tidsinterval)
- indsamling (med tidsinterval)
- visuel alderskontrol
- efterkrav
- modtager betaler forsendelsen op til 31,5 kg
- eftersendelsesservice
- forholdsordre
- ønsket dag
- ønsket tidspunkt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15.3.2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT L 102, s. 1), senest ændret ved artikel 45 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 af 4.2.2014 om takografer inden for vejtransport (EUT L 60, s. 1), berigtiget den 18.4.2015 (EUT L 101, s. 62).

⁽²⁾ Europa-parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15.12.1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT 1998, L 15, s. 14).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 13. juni 2018 —
Finanzamt A mod B**

(Sag C-388/18)

(2018/C 328/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger og indstævnt: Finanzamt A

Sagsøgt og appellat: B

Præjudicielt spørgsmål

I sager om fortjenstmargenordningen som omhandlet i artikel 311 ff. i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾ skal bestemmelsen i artikel 288, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2006/112 fortolkes således, at det med henblik på fastsættelsen af den relevante omsætning ved de leveringer af genstande, der er omhandlet i artikel 314 i direktiv 2006/112/EF, i overensstemmelse med artikel 315 i direktiv 2006/112/EF er forskellen mellem den forlangte salgspris og købsprisen (fortjenstmargenen), der skal lægges til grund?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 9. juli 2018 — AGROBET CZ, s.r.o. mod Finanční úřad pro Středočeský kraj

(Sag C-446/18)

(2018/C 328/36)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AGROBET CZ, s.r.o.

Sagsøgt: Finanční úřad pro Středočeský kraj

Præjudicielt spørgsmål

Er det i overensstemmelse med EU-retten og i særdeleshed med princippet om momsens neutralitet, når en medlemsstat vedtager en foranstaltning, hvorefter ansættelsen og betalingen af en del af et momsfradrag, som der er fremsat krav om, gøres betinget af afslutningen af en procedure, der omfatter alle afgiftspligtige transaktioner i en given afgiftsperiode?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den 9. juli 2018 — UB mod Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava

(Sag C-447/18)

(2018/C 328/37)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UB

Sagsøgt: Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava

Præjudicielt spørgsmål

Kan artikel 1, litra w), artikel 4 og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 ⁽¹⁾ om koordinering af de sociale sikringsordninger, sammenholdt med retten til sociale sikringsydelser og sociale fordele, som er fastslået i artikel 34, stk. 1 og 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende fortolkes således, at de er til hinder for anvendelsen af en national retsforordning, hvorefter det slovakiske socialsikringsinstitut skal tage en ansøgers statsborgerskab i betragtning som en grundlæggende betingelse for retten for nationale repræsentanter på det idrætslige område til en ydelse, der supplerer alderspensionen, selv om et andet lovbestemt krav, nemlig at have repræsenteret statens retlige forgængere, herunder Den Socialistiske Republik Tjekkioslovakiet, ligeledes indgår i den nationale retsforordning?

⁽¹⁾ EUT L 166, s. 1.

Sag anlagt den 23. juli 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik**(Sag C-481/18)**

(2018/C 328/38)

*Processprog: italiensk***Parter***Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved A. Szmytkowska og C. Sjödin, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Den Italienske Republik**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2012/39/EU af 26. november om ændring af direktiv 2006/17/EF for så vidt angår visse tekniske krav til testning af humane væv og celler,⁽¹⁾ idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 2, stk. 1, i direktiv 2012/39/EU bestemmer, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige nationale foranstaltninger for at tilpasse national ret i overensstemmelse med forpligtelserne i henhold til dette direktiv senest den 17. juni 2014. Eftersom Den Italienske Republik ikke har vedtaget eller ikke har underrettet Kommissionen om de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, har den besluttet at indbringe sagen for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT 2012, L 327, S. 24.

Sag anlagt den 25. juli 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig**(Sag C-487/18)**

(2018/C 328/39)

*Processprog: tysk***Parter***Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved M. Noll-Ehlers og M. Patakia, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Republikken Østrig**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15, stk. 4, sammenholdt med artikel 13, stk. 1, i Rådets direktiv 2011/70/EURATOM af 19. juli 2011 om fastsættelse af en fællesskabsramme for ansvarlig og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald⁽¹⁾, idet den ikke har meddelt Kommissionen sit nationale program for håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.
- Republikken Østrig tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Østrig har hidtil alene meddelt Kommissionen et udkast til et nationalt program. Den har i sine svar på åbningsskrivelsen og den begrundede udtalelse anført, at det nationale program endnu skal godkendes af forbundsregeringen, hvilket hidtil ikke er sket. Først efter denne godkendelse er det muligt at meddele det nationale program. Republikken Østrig er imidlertid hidtil ikke efterkommet dette anførte. Dermed har Republikken Østrig endnu ikke meddelt et nationalt program og har ikke opfyldt sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 15, stk. 4, sammenholdt med artikel 13, stk.1.

(¹) EUT 2011, L 199, s. 48.

RET TEN

Rettens dom af 13. juli 2018 — Stührk Delikatessen Import mod Kommissionen

(Sag T-58/14) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det belgiske, tyske, franske og nederlandske marked for nordsørejer — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — prisfastsættelse og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — samlet og vedvarende overtrædelse — bøder — princippet om, at strafbare forhold og straffe skal have lovhjemmel — retningslinjerne for bødeberegning af 2006 — formildende omstændigheder — væsentligt begrænset deltagelse — samarbejde under den administrative procedure — loft på 10 % af den samlede omsætning — artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 — punkt 37 i retningslinjerne for bødeberegning af 2006 — ligebehandling — begrundelsespligt)

(2018/C 328/40)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Stührk Delikatessen Import GmbH & Co. KG (Marne, Tyskland) (ved advokat J. Sparr)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. Leupold, F. Ronkes Agerbeek og P. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2013) 8286 final af 27. november 2013 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF (sag AT.39633 — rejer), for så vidt som den vedrører sagsøgeren, og om nedsættelse af den bøde, der ved denne afgørelse er pålagt sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, litra c), i Kommissionens afgørelse C(2013) 8286 final af 27. november 2013 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF (sag AT.39633 — rejer) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Stührk Delikatessen Import GmbH & Co. KG afholdte omkostninger.
- 4) Stührk Delikatessen Import bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 28.4.2014.

Rettens dom af 12. juli 2018 — The Goldman Sachs Group mod Kommissionen

(Sag T-419/14) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — ansvar for overtrædelsen — formodning — urigtigt skøn — uskyldsformodning — retssikkerhed — princippet om personligt ansvar — fuld prøvelsesret)

(2018/C 328/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: The Goldman Sachs Group, Inc. (New York, New York, De Forenede Stater) (ved advokaterne W. Deselaers, J. Koponen og A. Mangiaracina)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, L. Malferrari, H. van Vliet og J. Norris-Usher, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Prysmian SpA (Milano, Italien) og Prysmian Cavi e Sistemi Srl (Milano) (ved advokaterne C. Tesauro, F. Russo et L. Armati)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 final af 2. april 2014 om en procedure efter artikel 101 [TEUF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.39610 — Elkabler), for så vidt som den vedrører sagsøgeren, dels om nedsættelse af den bøde, som blev pålagt sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) The Goldman Sachs Group, Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 3) Prysmian SpA og Prysmian Cavi e Sistemi Srl bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 25.8.2014.

Rettens dom af 12. juli 2018 — Viscas mod Kommissionen

(Sag T-422/14) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — bevis for overtrædelse — deltagelsens varighed — offentlig afstandtagen — bødeberegning — overtrædelsens grovhed — fuld prøvelsesret)

(2018/C 328/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Viscas Corp. (Tokyo, Japan) (ved advokat J.-F. Bellis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, L. Parpala, H. van Vliet og A. Biolan, som befuldmægtigede, bistået af barrister B. Doherty)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Furukawa Electric Co. Ltd (Tokyo) (ved advokaterne C. Pouncey, A. Luke og L. Geary)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF dels med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 final af 2. april 2014 om en procedure efter artikel 101 [TEUF] og [EØS]-aftalens artikel 53 (sag AT.39610 — Elkabler), for så vidt som den vedrører sagsøgeren, dels om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens frifindes.

2) Viscas Corp. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.

3) Furukawa Electric Co. Ltd bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Rettens dom af 12. juli 2018 — Silec Cable og General Cable mod Kommissionen

(Sag T-438/14) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — begrebet virksomhed — økonomisk succession — samlet og vedvarende overtrædelse — bevis for overtrædelse — offentlig afstandtagen — deltagelsens varighed — ligebehandling — overtrædelsens grovhed — fuld prøvelsesret)

(2018/C 328/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Silec Cable SAS (Montereau-Fault-Yonne, Frankrig) og General Cable Corp. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved barrister I. Sinan og advokat I. De Beni)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito og H. van Vliet, som befuldmægtigede, bistået af barrister D. Bailey)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand principalt om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 final af 2. april 2014 om en procedure efter artikel 101 [TEUF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.39610 — Elkabler), for så vidt som den vedrører sagsøgerne, og subsidiært om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgerne.

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Silec Cable SAS og General Cable Corp betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 25.8.2014.

Rettens dom af 12. juli 2018 — LS Cable & System mod Kommissionen

(Sag T-439/14) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — samlet og vedvarende overtrædelse — tilstrækkeligt bevis — deltagelse i overtrædelsens samlede formål — kendskab til overtrædelsens hovedbestanddele — bødeberegning — grundbeløb — punkt 18 i retningslinjerne — overtrædelsens grovhed — proportionalitet — formildende omstændigheder — fuld prøvelsesret)

(2018/C 328/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LS Cable & System Ltd (Anyang-si, Sydkorea) (ved solicitors S. Kinsella og S. Spinks)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved C. Giolito, A. Biolan og N. Khan, derefter ved N. Khan og H. van Vliet, som befuldmægtigede, bistået af barrister B. Rayment)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF dels med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 final af 2. april 2014 om en procedure efter artikel 101 [TEUF] og [EØS]-aftalens artikel 53 (sag AT.39610 — Elkabler), for så vidt som den vedrører sagsøgeren, dels om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) LS Cable & System Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 25.8.2014.

Rettens dom af 12. juli 2018 — Brugg Kabel og Kabelwerke Brugg mod Kommissionen

(Sag T-441/14) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — bevis for overtrædelsen — deltagelsens varighed — offentlig afstandtagen — bødeberegning — overtrædelsens grovhed — fuld prøvelsesret)

(2018/C 328/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Brugg Kabel AG (Brugg, Schweiz) og Kabelwerke Brugg AG Holding (Brugg) (ved advokaterne A. Rinne, A. Boos og M. Lichtenegger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. Leupold, H. van Vliet og C. Vollrath, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Israel)

Sagens genstand

Et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand principalt om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 final af 2. april 2014 om en procedure efter artikel 101 [TEUF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.39610 — Elkabler), for så vidt som den vedrører sagsøgerne, og subsidiært om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Brugg Kabel AG og Kabelwerke Brugg AG Holding betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Rettens dom af 12. juli 2018 — Furukawa Electric mod Kommissionen(Sag T-444/14) ⁽¹⁾**(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — bevis for overtrædelse — deltagelsens varighed — bødeberegning — overtrædelsens grovhed — fuld prøvelsesret)**

(2018/C 328/46)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Furukawa Electric Co. Ltd (Tokyo, Japan) (ved solicitors C. Pouncey, A. Luke og L. Geary)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen (ved A. Biolan, C. Giolito og H. van Vliet, som befuldmægtigede, bistået af advokat M. Johansson)*Intervenient til støtte for sagsøgeren:* Viscas Corp. (Tokyo, Japan) (ved advokat J.-F. Bellis)**Sagens genstand**

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF dels med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 final af 2. april 2014 om en procedure efter artikel 101 [TEUF] og [EØS-aftalens] artikel 53 (sag AT.39610 — Elkabler), for så vidt som den vedrører sagsøgeren, dels om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Furukawa Electric Co. Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Viscas Corp. Bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Rettens dom af 12. juli 2018 — ABB mod Kommissionen(Sag T-445/14) ⁽¹⁾**(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — bevis for overtrædelse — omfattede produkter — offentlig afstandtagen — deltagelsens varighed — ligebehandling)**

(2018/C 328/47)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøgere:* ABB Ltd (Zürich, Schweiz) og ABB AB (Västerås, Sverige) (ved advokaterne I. Vandenborre og S. Dionnet)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, H. van Vliet og J. Norris-Usher, som befuldmægtigede, bistået af barrister A. Bodnar)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 final af 2. april 2014 om en procedure efter artikel 101 [TEUF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.39610 — Elkabler), for så vidt som den vedrører sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) ABB Ltd og ABB AB betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Rettens dom af 12. juli 2018 — Taihan Electric Wire mod Kommissionen

(Sag T-446/14) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — uoverstigelige hindringer — artikel 101 TEUF finder ikke anvendelse — deltagelsens varighed — ligebehandling — bødeberegning — afsætningsens værdi — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — fuld prøvelsesret)

(2018/C 328/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Taihan Electric Wire Co. Ltd (Anyang-si, Sydkorea) (ved advokaterne R. Antonini og E. Monard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Biolan, C. Giolito og H. van Vliet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF dels med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 final af 2. april 2014 om en procedure efter artikel 101 [TEUF] og [EØS-aftalens] artikel 53 (sag AT.39610 — Elkabler), for så vidt som den vedrører sagsøgeren, dels om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Taihan Electric Wire Co. Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 25.8.2014.

Rettens dom af 12. juli 2018 — NKT Verwaltungs og NKT mod Kommissionen(Sag T-447/14) ⁽¹⁾**(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — bevis for overtrædelse — deltagelsens varighed — offentlig afstandtagen — bødeberegning — overtrædelsens grovhed — fuld prøvelsesret)**

(2018/C 328/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: NKT Verwaltungs GmbH, tidligere nkt cables GmbH (Köln, Tyskland) og NKT A/S, tidligere NKT Holding A/S (Brøndby, Danmark) (ved advokaterne M. Kofmann og B. Creve)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, H. van Vliet og C. Vollrath, som befuldmægtigede, bistået af barrister B. Doherty)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand principalt om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 final af 2. april 2014 om en procedure efter artikel 101 [TEUF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.39610 — Elkabler), for så vidt som den vedrører sagsøgerne, og subsidiært om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) NKT Verwaltungs GmbH og NKT A/S betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 25.8.2014.

Rettens dom af 12. juli 2018 — Hitachi Metals mod Kommissionen(Sag T-448/14) ⁽¹⁾**(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — bevis for overtrædelse — deltagelsens varighed — offentlig afstandtagen — bødeberegning — overtrædelsens grovhed — fuld prøvelsesret)**

(2018/C 328/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hitachi Metals Ltd (Tokyo, Japan) (ved solicitors P. Crowther og C. Drew)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, H. van Vliet og J. Norris-Usher, som befuldmægtigede, bistået af barrister M. Gray)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF dels med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 final af 2. april 2014 om en procedure efter artikel 101 [TEUF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.39610 — Elkabler), for så vidt som den vedrører sagsøgeren, dels om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Hitachi Metals Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 25.8.2014.

Rettens dom af 12. juli 2018 — Nexans France og Nexans mod Kommissionen

(Sag T-449/14) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — kontrolundersøgelsesafgørelsens ulovlighed — rimelig frist — princippet om god forvaltningsskik — princippet om personligt ansvar — solidarisk ansvar for betalingen af bøden — tilstrækkeligt bevis for overtrædelsen — overtrædelsens varighed — bøder — proportionalitet — ligebehandling — fuld prøvelsesret)

(2018/C 328/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Nexans France SAS (Courbevoie, Frankrig) og Nexans SA (Courbevoie) (ved advokat G. Forwood samt solicitors M. Powell, A. Rogers og A. Oh)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved C. Giolito, H. van Vliet og A. Biolan, derefter ved C. Giolito og H. van Vliet, som befuldmægtigede, bistået af barrister B. Doherty)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse C (2014) 2139 final af 2. april 2014 om en procedure efter artikel 101 [TEUF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.39610 — Elkabler), for så vidt som den vedrører sagsøgerne, dels om nedsættelse af de bøder, som blev pålagt sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Nexans France SAS og Nexans SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 25.8.2014.

Rettens dom af 12. juli 2018 — Sumiromo Electric Industries og J-Power Systems mod Kommissionen

(Sag T-450/14) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — bevis for overtrædelse — deltagelsens varighed — offentlig afstandtagen — bødeberegning — overtrædelsens grovhed — fuld prøvelsesret)

(2018/C 328/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Sumitomo Electric Industries Ltd (Osaka, Japan) og J-Power Systems Corp. (Tokyo, Japan) (ved advokaterne M. Hansen, L. Crocco, J. Ruiz Calzado og S. Völcker)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Biolan, C. Giolito og H. van Vliet, som befuldmægtigede, bistået af barrister M. Gray)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF dels med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 final af 2. april 2014 om en procedure efter artikel 101 [TEUF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.39610 — Elkabler), for så vidt som den vedrører sagsøgerne, dels om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Europa-kommissionen frifindes.
- 2) Sumitomo Electric Industries Ltd og J-Power Systems Corp betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Rettens dom af 12. juli 2018 — Fujikura mod Kommissionen

(Sag T-451/14) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — bevis for overtrædelse — deltagelsens varighed — bødeberegning — overtrædelsens grovhed — fuld prøvelsesret)

(2018/C 328/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fujikura Ltd (Tokyo, Japan) (ved advokat L. Gyselen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Biolan, C. Giolito og H. van Vliet, som befuldmægtigede, bistået af advokat M. Johansson)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Viscas Corp. (Tokyo) (ved advokat J.-F. Bellis)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF dels med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 final af 2. april 2014 om en procedure efter artikel 101 [TEUF] og [EØS-aftalens] artikel 53 (sag AT.39610 — Elkabler), for så vidt som den vedrører sagsøgeren, dels om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Fujikura Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger
- 3) Viscas Corp. bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Rettens dom af 12. juli 2018 — Pirelli & C. mod Kommissionen(Sag T-455/14) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — ansvar for overtrædelsen — formodning — begrundelsespligt — grundlæggende rettigheder — proportionalitet — ligebehandling — beneficium ordinis seu excussionis — fuld prøvelsesret)

(2018/C 328/54)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Pirelli & C. SpA (Milano, Italien) (først ved advokaterne M. Siragusa, F. Moretti, G. Rizza og P. Ferrari, derefter ved M. Siragusa, F. Moretti, G. Rizza og A. Bardanzellu)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved C. Giolito, L. Malferrari og P. Rossi, derefter ved H. van Vliet, L. Malferrari og P. Rossi, som befuldmægtigede, bistået af advokat P. Manzini)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Prysmian Cavi e Sistemi Srl (Milano) (ved advokaterne C. Tesauro, F. Russo og L. Armati)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF dels med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 final af 2. april 2014 om en procedure efter artikel 101 [TEUF] og [EØS-aftalens] artikel 53 (sag AT.39610 — Elkabler), for så vidt som den vedrører sagsøgeren, dels om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Pirelli & C. SpA bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 3) Prysmian Cavi e Sistemi Srl bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 11.8.2014.

Rettens dom af 12. juli 2018 — Prysmian og Prysmian cavi e sistemi mod Kommissionen(Sag T-475/14) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for elkabler — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samlet og vedvarende overtrædelse — kontrolundersøgelsesafgørelsens ulovlighed — rimelig frist — princippet om god forvaltningsskik — princippet om personligt ansvar — solidarisk hæftelse for betaling af bøden — tilstrækkeligt bevis for overtrædelsen — overtrædelsens varighed — bøder — proportionalitet — ligebehandling — fuld prøvelsesret)

(2018/C 328/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Prysmian SpA (Milano, Italien) og Prysmian Cavi e Sistemi Srl (Milano) (ved advokaterne C. Tesauro, F. Russo, L. Armati og M.C. Toniolo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved C. Giolito, L. Malferrari, P. Rossi og H. van Vliet, derefter ved C. Giolito, P. Rossi og H. van Vliet, som befuldmægtigede, bistået ved barrister S. Kingston)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: The Goldman Sachs Group, Inc. (New York, New York, De Forenede Stater) (ved advokaterne W. Deselaers, J. Koponen og A. Mangiaracina)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Pirelli & C. SpA (Milano) (ved advokaterne M. Siragusa, G. Rizza, P. Ferrari, F. Moretti og A. Fava)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF dels med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 final af 2. april 2014 om en procedure efter artikel 101 [TEUF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.39610 — Elkabler), for så vidt som den vedrører sagsøgerne, dels om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgerne.

Konklusion

- 1) *Europa-Kommissionen frifindes.*
- 2) *Prysmian SpA og Prysmian Cavi e Sistemi Srl bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.*
- 3) *The Goldman Sachs Group, Inc. og Pirelli & C. SpA bærer hver deres egne omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 315 af 15.9.2014.

Rettens dom af 13. juli 2018 — Pereira mod Kommissionen

(Sag T-606/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — ingen forfremmelse — forfremmelsesåret 2015 — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AST 7 — begrundelsespligt — sammenligning af fortjenester — anciennitet i lønklasse — akkumulerede fortjenester — åbenbart urigtigt skøn)

(2018/C 328/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Felismino Pereira (Wavre, Belgien) (først ved advokaterne N. de Montigny og J.-N. Louis, derefter ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved C. Berardis-Kayser og G. Berscheid, derefter ved G. Berscheid og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren i forfremmelsesåret 2015 og, om fornødent, af afgørelsen om afslag på hans klage.

Konklusion

- 1) *Europa-Kommissionen frifindes.*
- 2) *Felismino Pereira betaler sagsomkostningerne.*

⁽¹⁾ EUT C 335 af 12.9.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-36/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 12. juli 2018 — PA mod Parlamentet**(Sag T-608/16) ⁽¹⁾****(Personalesag — tjenestemænd — bedømmelsesrapport — bedømmelsesåret 2014 — forfremmelse — bedømmelsesåret 2015 — begrundelsespligt — magtfordrejning — artikel 41, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder)**

(2018/C 328/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: PA (ved advokat C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved L. Deneys og V. Montebello-Demogeot, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation, for det første, af sagsøgerens bedømmelsesrapport for 2014, i den version, der blev endelig ved Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 20. oktober 2015, for det andet, af Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 9. december 2015 om at tildele ham et point for fortjeneste for 2014, for det tredje, af Parlamentets afgørelse, som blev meddelt de ansatte ved denne institution den 30. november 2015, om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AST 11 i forbindelse med forfremmelsesåret 2015, og, om fornødent, af Parlamentets afgørelse af 9. juni 2016 om afslag på sagsøgerens klage af 21. januar 2016.

Konklusion

- 1) *Europa-Parlamentet frifindes.*
- 2) *PA betaler sagsomkostningerne.*

⁽¹⁾ EUT C 364 af 3.10.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-38/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 13. juli 2018 — BPCE mod ECB(Sag T-745/16) ⁽¹⁾

(Økonomisk og monetær politik — tilsyn med kreditinstitutter — artikel 4, stk. 1, litra d), og artikel 4 stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013 — beregning af gearingsgraden — ECB's afslag på at give sagsøgeren tilladelse til at udelukke eksponeringer, der opfylder visse betingelser, fra beregningen af gearingsgraden — artikel 429, stk. 14, i forordning (EU) nr. 575/2013 — ECB's skønsbeføjelse — retlige fejl — åbenbart urigtigt skøn)

(2018/C 328/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: BPCE (Paris, Frankrig) (først ved advokaterne A. Gosset-Grainville, C. Renner og P. Kupka, derefter ved advokaterne A. Gosset-Grainville, P. Kupka og M. Trabucchi og endelig ved advokaterne A. Gosset-Grainville og M. Trabucchi)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved K. Lackhoff, R. Bax og G. Bassani, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne H.-G. Kamann og F. Louis)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Republikken Finland (ved S. Hartikainen, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af ECB's afgørelse ECB/SSM/2016-9695005MSX1OYEMGDF46/195 af 24. august 2016, truffet i henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), og artikel 10 i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63) og artikel 429, stk. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT 2013, L 176, s. 1, berigtiget i EUT 2013, L 208, s. 68, og EUT 2013, L 321, s. 6).

Konklusion

- 1) Afgørelse ECB/SSM/2016-9695005MSX1OYEMGDF46/195 fra Den Europæiske Centralbank (ECB) af 24. august 2016 annulleres.
- 2) ECB betaler sagsomkostningerne.
- 3) Republikken Finland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 9.1.2017.

Rettens dom af 13. juli 2018 — Société générale mod ECB(Sag T-757/16) ⁽¹⁾

[Økonomisk og monetær politik — tilsyn med kreditinstitutter — artikel 4, stk. 1, litra d), og artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013 — beregning af gearingsgraden — ECB's afslag på at give sagsøgeren tilladelse til at udelukke eksponeringer, der opfylder visse betingelser, fra beregningen af gearingsgraden — artikel 429, stk. 14, i forordning (EU) nr. 575/2013 — ECB's skønsbeføjelse — retlige fejl — åbenbart urigtigt skøn]

(2018/C 328/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Société générale (Paris, Frankrig) (først ved advokaterne A. Gosset-Grainville, C. Renner og P. Kupka, derefter ved advokaterne A. Gosset-Grainville, P. Kupka og M. Trabucchi og endelig ved advokaterne A. Gosset-Grainville og M. Trabucchi)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved K. Lackhoff, R. Bax og G. Bassani, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne H.-G. Kamann og F. Louis)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Republikken Finland (ved S. Hartikainen, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af ECB's afgørelse ECB/SSM/2016-O2RNE8IBXP4R0TD8-PU41/72 af 24. august 2016, truffet i henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), og artikel 10 i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63) og artikel 429, stk. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT 2013, L 176, s. 1, berigtiget i EUT 2013, L 208, s. 68, og EUT 2013, L 321, s. 6).

Konklusion

- 1) Afgørelse ECB/SSM/2016-O2RNE8IBXP4R0TD8PU41/72 fra Den Europæiske Centralbank (ECB) af 24. august 2016 annulleres.
- 2) ECB betaler sagsomkostningerne.
- 3) Republikken Finland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 9.1.2017.

Rettens dom af 13. juli 2018 — Crédit agricole mod ECB(Sag T-758/16) ⁽¹⁾

[Økonomisk og monetær politik — tilsyn med kreditinstitutter — artikel 4, stk. 1, litra d), og artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013 — beregning af gearingsgraden — ECB's afslag på at give sagsøgeren tilladelse til at udelukke eksponeringer, der opfylder visse betingelser, fra beregningen af gearingsgraden — artikel 429, stk. 14, i forordning (EU) nr. 575/2013 — ECB's skønsbeføjelse — retlige fejl — åbenbart urigtigt skøn]

(2018/C 328/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Crédit agricole SA (Montrouge, Frankrig) (ved advokaterne A. Champsaur og A. Delors)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved K. Lackhoff, R. Bax, G. Bassani og C. Olivier, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne H.-G. Kamann og F. Louis)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Republikken Finland (ved S. Hartikainen, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af ECB's afgørelse ECB/SSM/2016-969500T]5KRTCJQWXH05/165 af 24. august 2016, truffet i henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), og artikel 10 i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63) og artikel 429, stk. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT 2013, L 176, s. 1, berigtiget i EUT 2013, L 208, s. 68, og EUT 2013, L 321, s. 6).

Konklusion

- 1) Afgørelse ECB/SSM/2016-969500T]5KRTCJQWXH05/165 fra Den Europæiske Centralbank (ECB) af 24. august 2016 annulleres.
- 2) ECB betaler sagsomkostningerne.
- 3) Republikken Finland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 9.1.2017.

Rettens dom af 12. juli 2018 — RI mod Rådet(Sag T-9/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — invalidepension — vedtægtens artikel 78, stk. 5 — afslag på at anerkende invaliditeten som en følge af en erhvervs sygdom — forkert opfattelse af begrebet erhvervs sygdom — begrundelsespligt)

(2018/C 328/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RI (ved advokaterne T. Bontinck, A. Guillerme og M. Forgeois)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 120 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse af 8. februar 2016 om afslag på at anerkende sagsøgerens invaliditet som en følge af en erhvervssygdom i medfør af artikel 78, stk. 5, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Unions afgørelse af 8. februar 2016 om afslag på at anerkende RI's invaliditet som en følge af en erhvervssygdom i medfør af artikel 78, stk. 5, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, annulleres.
- 2) Rådet betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 70 af 6.3.2017.

Rettens dom af 12. juli 2018 — Lotte mod EUIPO — Nestlé Unternehmungen Deutschland (gengivelse af en koala)

(Sag T-41/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærke, der gengiver koalaer — det ældre nationale tredimensionale varemærke KOALA-BÄREN Schöller lustige Gebäckfiguren — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001) — bevis for reel brug af det ældre varemærke — beføjelse til at omgøre)

(2018/C 328/62)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Lotte Co. Ltd (Tokyo, Japan) (ved advokat M. Knitter)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (Frankfurt-am-Main, Tyskland) (ved advokaterne A. Jaeger-Lenz, S. Cobet-Nüse og C. Elkemann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. oktober 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 250/2016-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Nestlé Schöller GmbH & Co. KG og Lotte.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 28. oktober 2016 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 250/2016-5) annulleres, for så vidt som appelkammeret gav medhold i indsigelsen for »bagværk med fyld af chokoladecreme; chokolade; konfekturer; konditorivarer; småkager; kiks; spiseis; konditori- og konfekturvarer« i klasse 30.

- 2) Indsigelsen rejst af Nestlé Schöller GmbH & Co. KG, der er retsfølganger for Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH, forkastes for »bagværk med fyld af chokoladecreme; chokolade; konfekturer; konditorivarer; småkager; kiks; spiseis; konditori- og konfekturerarer« i klasse 30.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Lotte Co. Ltd afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.
- 4) Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 27.3.2017.

Retten kendelse af 10. juli 2018 — Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych mod Kommissionen

(Sag T-514/15) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — begæring om aktindsigt i udførlige udtalelser afgivet i forbindelse med en informationsprocedure i henhold til direktiv 98/34/EF — dokumenter vedrørende en traktatbrudsprocedure — afslag på aktindsigt — udbredelse efter sagens anlæg — uforment at træffe afgørelse)

(2018/C 328/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (Warszawa, Polen) (ved advokat P. Hoffman)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Clotuche Duvieusart og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Sverige (ved C. Meyer-Seitz, A. Falk, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson og L. Swedenborg, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Republikken Polen (ved B. Majczyna, M. Kamejsza-Kozłowska og B. Paziewska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelser GESTDEM 2015/1291 af 12. juni og 17. juli 2015 om afslag på at give sagsøgeren aktindsigt i henholdsvis Kommissionens og Republikken Maltas udførlige udtalelse i forbindelse med informationsprocedure 2014/537/PL.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.
- 3) Kongeriget Sverige og Republikken Polen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 9.11.2015.

Rettens kendelse af 12. juli 2018 — Labiri mod EØSU og Regionsudvalget(Sag T-904/16) ⁽¹⁾**(Personalesag — tjenestemænd — psykisk chikane — forlig — opfyldelse af aftalen — [fortroligt] — magtfordrejning — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)**

(2018/C 328/64)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Vassiliki Labiri (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne J. N. Louis og N. de Montigny)*Sagsøgte:* Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) (ved M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka og L. Camarena Januzec, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Troncoso Ferrer og F. M. Hilaire) og Regionsudvalget (ved S. Bachotet og M. Antonini, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)**Sagens genstand**

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen truffet af Regionsudvalgets generalsekretær den 11. maj 2016, efter aftale med EØSU, [fortroligt], til opfyldelse af forliget i sag F-33/15.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) og Regionsudvalget frifindes.
- 2) Vassiliki Labiri betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 27.2.2017.

Rettens kendelse af 12. juli 2018 — Labiri mod EØSU(Sag T-256/17) ⁽¹⁾**(Personalesag — tjenestemænd — psykisk chikane — forlig — opfyldelse af aftale — retlig fejl — urigtigt skøn — magtfordrejning — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)**

(2018/C 328/65)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Vassiliki Labiri (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne J.N. Louis og N. de Montigny)*Sagsøgt:* Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) (ved M. Pascua Mateo, K. Gambino og L. Camarena Januzec, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Troncoso Ferrer og F.M. Hilaire)**Sagens genstand**

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af EØSU's afgørelse af 23. juni 2016 »om ikke at opfylde et punkt i det forlig, som parterne indgik for Personaleretten« i sag F-33/15 og om betaling af 250 000 EUR i erstatning for de økonomiske og ikke-økonomiske tab.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) frifindes.
- 2) Vassiliki Labiri betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 3.7.2017.

Rettens kendelse af 12. juli 2018 — TE mod Kommissionen

(Sag T-392/17) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — OLAF's indledning af en ekstern undersøgelse — akt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)

(2018/C 328/66)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: TE (ved advokat J. Bartončík)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz og Z. Malúšková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen om at indlede en ekstern undersøgelse, forestået af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), [fortroligt] ⁽²⁾, vedrørende sagsøgeren som den berørte person og angående [fortroligt].

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) TE bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 293 af 4.9.2017.

⁽²⁾ Fortrolige oplysninger udeladt.

Rettens kendelse af 11. juli 2018 — roelliroelli confectionery schweiz mod EUIPO — Tanner (ALPRAUSCH)

(Sag T-769/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — fortabelseserklæring af det varemærke, indsigelsen støttes på — uforment at træffe afgørelse)

(2018/C 328/67)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: roelliroelli confectionery schweiz GmbH (St. Gallen, Schweiz) (ved advokaterne S. Overhage og R. Böhm)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: André Tanner (Schindellegi, Schweiz)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 1. august 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1596/2016-5) vedrørende en indsigelsessag mellem André Tanner og roelliroelli confectionery schweiz GmbH.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse.
- 2) roelliroelli confectionery schweiz GmbH og Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) bærer hver deres egne omkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 22.1.2018.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. juli 2018 — GE Healthcare mod Europa-Kommissionen

(Sag T-783/17 R)

(Særlige rettergangsformer — humanmedicinske lægemidler — direktiv 2001/83/EF — suspension af en markedsføringstilladelse til gadoliniumholdige kontraststoffer til human brug — anmodning om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2018/C 328/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: GE Healthcare A/S (Oslo, Norge) (ved barrister D. Scannell og solicitors G. Castle og S. Oryszczuk)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Mifsud-Bonnici og A. Sipos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Anmodning i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af Europa-Kommissionens afgørelse C(2017) 7941 final af 23. november 2017 inden for rammerne af artikel 31 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF om markedsføringstilladelser til gadoliniumholdige kontraststoffer til human brug, som indeholder et eller flere af de virksomme stoffer gadobensyre, gadobutrol, gadodiamid, gadopentetinsyre, gadoterinsyre, gadoteridol, gadoversetamid og gadoxetsyre.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
 - 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.
-

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 12. juli 2018 — PV mod Kommissionen

(Sag T-224/18 R)

(Særlige rettergangsformer — personalesager — psykisk chikane — afgørelser truffet af Kommissionen efter en fjernelse fra tjenesten — disciplinærsag — omplacering — nulstilling af lønnen — begæring om foreløbige forholdsregler — afvisning af hovedsagen — delvis afvisning — fumus boni juris foreligger ikke — ingen uopsættelighed)

(2018/C 328/69)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: PV (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid, B. Mongin, og R. Striani, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 og artikel 279 TEUF med påstand dels om udsættelse af gennemførelsen for det første af den disciplinære forfølgning CMS 13/087, for det andet af den disciplinære forfølgning CMS 17/025, for det tredje af afgørelsen om at genansætte sagsøgeren og for det fjerde af afgørelsen om at nulstille sagsøgerens løn, dels om vedtagelse af en foreløbig foranstaltning om ansættelse af sagsøgeren ved personalesammenslutningen »Generation 2004« eller ved et andet af Kommissionens generalsekretariater.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse om begæringen om udsættelse af gennemførelsen af den disciplinære forfølgning CMS 13/087.
- 2) I øvrigt forkastes begæringen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 12. juli 2018 — RATP mod Kommissionen

(Sag T-250/18 R)

(Særlige rettergangsformer — aktindsigt — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2018/C 328/70)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Régie autonome des transports parisiens (RATP) (Paris, Frankrig) (ved advokaterne E. Morgan de Rivery, P. Delelis og C. Lavin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Buchet, W. Mölls og C. Ehrbar, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Franske Republik (ved E. de Moustier, I. Cohen og B. Fodda, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 og 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse C(2018) 1865 final af 21. marts 2018, Gestdem 2017/4598, vedrørende delvis aktindsigt i dokumenter.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler forkastes.*
- 2) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

Sag anlagt den 13. juli 2018 — Bax mod ECB**(Sag T-433/18)**

(2018/C 328/71)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Annemieke Bax (Frankfurt, Tyskland) (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)*Sagsøgt:* Den Europæiske Centralbank (ECB)**Sagsøgerens påstande**

- Annullation af afgørelsen truffet af ECB's direktion den 14. december 2017 om afslag på sagsøgerens ansøgning om at blive omfattet af det af ECB indførte Career Transition Support Scheme.
- Om fornødent annullation af ECB's afgørelse af 8. maj 2018 om afslag på sagsøgerens særlige klage.
- ECB tilpligtes at betale sagsøgeren 20 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.
- ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af princippet om gennemsigtighed, princippet om forbud mod forskelsbehandling og retssikkerhedsprincippet.
2. Andet anbringende om, at afgørelse SEC/EB/X/17/398a.rev-1/final (»General Methodology for the Practical Implementation of the Career Transition Support Scheme (CTS)«) er ulovlig, bl.a. på grund af, at den tilsidesætter afgørelse ECB/2017/NP 19 af 17. maj 2017.
3. Tredje anbringende om, at sagsøgte ikke opfyldte sin omsorgspligt over for sagsøgeren.
4. Fjerde anbringende om forskelsbehandling på grundlag af køn, i strid med direktiv 2006/54⁽¹⁾.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet som følge af anvendelsen af uforholdsmæssige anerkendelseskriterier.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5.7.2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (EUT 2006, L 204, s. 23).

Sag anlagt den 13. juli 2018 — Sintokogio mod EUIPO (ProAssist)**(Sag T-439/18)**

(2018/C 328/72)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sintokogio Ltd (Nagoya, Japan) (ved advokaterne V. Dalichau, S. Kirschstein-Freund og B. Breitinger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket ProAssist — registreringsansøgning nr. 1 327 746

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. maj 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2341/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt angår EU-andelen af International registrering nr. 1327746.
- Subsidiært omgøres den anfægtede afgørelse for så vidt angår EU-andelen af International registrering nr. 1327746
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for appelkammeret og for Retten.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik samt artikel 107 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 26. juli 2018 — eSlovensko Bratislava mod Kommissionen**(Sag T-460/18)**

(2018/C 328/73)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: eSlovensko Bratislava (Bratislava, Slovakiet) (ved advokat B. Fridrich)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 22. juni 2018, nærmere bestemt den individuelle retsakt med overskriften »Betaling ved modregning af udestående fordringer og gæld«, vedtaget af Europa-Kommissionens afdeling for budgetgennemførelse (det almindelige budget og EUF), referencenummer BUDG/DGA/C4/LM/24307, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale de støtteberettigede omkostninger til sagsøgeren (registreret ID-nummer 42412439), som er den oprindelige tilskudsmodtager og aftalepartner i tilskudsaftalen INEA/CEF/ICT/A2015/1154788, sag 2015-SK-IA-0038 — »Det slovakiske center for sikkert internet IV«, i overensstemmelse med denne gyldige og effektive tilskudsafale, og nærmere bestemt dennes artikel 4.1.3.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse bør annulleres på grund af tilsidesættelse af retsreglerne om anvendelsen af traktaterne, navnlig en urigtig retlig vurdering af forholdene og de faktiske omstændigheder omkring modregningen, eftersom sagsøgeren (registreret ID-nummer 42412439) ifølge Plaumann-princippet er direkte berørt af denne afgørelse, og afgørelsen har en direkte negativ indvirkning på sagsøgeren.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen bør tilpligtes at betale de støtteberettigede omkostninger til sagsøgeren, som er den oprindelige tilskudsmodtager og aftalepartner i tilskudsaftalen INEA/CEF/ICT/A2015/1154788, sag 2015-SK-IA-0038 — »Det slovakiske center for sikkert internet IV«, i overensstemmelse med denne gyldige og effektive tilskudsafale, og nærmere bestemt dennes artikel 4.1.3, på grund af den kendsgerning, at Kommissionen har kompetencen til at behandle sager om projektgennemførelse og finansielle overførsler i relation til den gyldige og effektive aftale mellem Kommissionen og sagsøgeren.
 - Kommissionens anfægtede afgørelse støtter sig på finansforordningens ⁽¹⁾ artikel 68, der har følgende ordlyd: »Det er nødvendigt at fastlægge reglerne for formuefortegnelsen og præcisere regnskabsførernes og de anvisningsberettigedes respektive ansvarsområder på dette område og reglerne for salg af aktiver opført i fortegnelsen med henblik på en effektiv forvaltning af aktiver.« Sagsøgeren har i denne henseende fremhævet, at denne gentagne gange havde informeret Kommissionen om, at Kommissionens procedure iværksat i forhold til sagsøgeren var blevet forvekslet med en procedure i forhold til en anden sammenslutning, som udførte tidligere projekter af lignende karakter.
3. Tredje anbringende om, at Kommission tilpligtes at betale sagsomkostningerne. I overensstemmelse med de ovennævnte argumenter og den anfægtede afgørelses angiveligt vilkårlige karakter har sagsøgeren anmodet om at få godtgjort sagsomkostningerne i forbindelse med sagen for Retten såvel som udgifterne til juridisk rådgivning i forbindelse med sagen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, EURATOM) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT 2012, L 298, s. 1).

Sag anlagt den 31. juli 2018 — Grupo Bimbo mod EUIPO — Rubio Snacks (Tia Rosa)

(Sag T-464/18)

(2018/C 328/74)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Grupo Bimbo, SAB de CV (Mexico, Mexico) (ved advokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Rubio Snacks, SL (Bullas, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Grupo Bimbo, SAB de CV

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket Tia Rosa — registreringsansøgning nr. 14 442 883

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. maj 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2739/2017-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som afgørelsen vedrørende klagen bekræftede bedømmelsen af indsigelse 002628793 mod EU-figurmærke nr. 14 442 883 Tia Rosa for så vidt angår følgende varer i klasse 30:

kornpræparater; majsbandekager; pandekager; tacochips; tacos; tacos; kiks; kiks med krydret smag; barer baseret på korn; høj-protein barer baseret på korn; kornprodukter; brød; brød; usyret brød; rasp; rundstykker; fuldkornsbrød; flerkornsbrød; tvebakker; retter tilberedt på basis af mel; snackvareprodukter bestående af kornprodukter; snackvarer fremstillet af majs mel; spiseklare krydrede snackvarer fremstillet af majs mel formet ved ekstrudering; snackvarer fremstillet af majs; snackvarer fremstillet af hvede; sesamnsnackvarer; chips fremstillet af korn; snackvarer af poppede majs; popcorn; popcorn med smagstilsætninger; alle de førnævnte produkter med undtagelse af alle former for produkter på basis af kartofler.

— Registrering af EU-figurmærke nr. 14 442 883 Tia Rosa bekræftes for alle de ansøgte varer og tjenesteydelser.

— EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne og udgifterne forbundet med sagens behandling for både EUIPO og for Retten.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 31. juli 2018 — NSC Holding mod EUIPO — Ibercondor Barcelona (CONDOR SERVICE, NSC)

(Sag T-468/18)

(2018/C 328/75)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: NSC Holding GmbH & Cie. KG (Hamburg, Tyskland) (ved advokat M. Eichhorst)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ibercondor Barcelona SA (Barcelona, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: NSC Holding GmbH & Cie. KG

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket CONDOR SERVICE, NSC — registreringsansøgning nr. 15 292 675

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. maj 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2440/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling for appelkammeret.
- Subsidiært hjemvises sagen til fornyet uafhængig behandling ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA